R e p u b l i k e n s P r e s i d e n t s framställning till Ålands landsting angående regeringens till Riksdagen överlämnade proposition med förslag till lag om godkännande av vissa stadganden i avtalet mellan Finland och Spanien för förhindrande av dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet.

Enligt 11 § 2 mom. 19 punkten självstyrelselagen för Åland den 28 december 1951 bör landstinget ge sitt bifall till lag, genom vilken fördrag med främmande makt bringas i kraft inom landskapet Åland, för så vitt i fördraget ingår bestämmelser, som innebär upphävande eller ändring av eller avvikelse från stadganden i självstyrelselagen. I anseende härtill och då ovannämnda avtal för Finlands del även gäller kommunalskatt, på vilket beskattningsområde Landstinget jämlikt 13 § 1 mom. 3 punkten självstyrelselagen tillkommer lagstiftningsbehörighet i landskapet, erfordras Landstingets bifall till ifrågavarande lags ikraftträdande i landskapet.

Med bifogande av regeringens proposition, som jämväl innehåller texten till förenämnda avtal, föreslås att Ålands landsting måtte ge sitt bifall till den i propositionen ingående lagens ikraftträdande i landskapet Åland till de delar sagda

TES
253
665

avtal innebär avvikelse från självstyrelselagen, under förutsättning att Riksdagen godkänner propositionen i oförändrad form.

Helsingfors den 29 december 1967.

Republikens President

Justitieminister A. Simonen

665
253

Regeringens proposition till Riksdagen om godkännande av vissa stadganden i avtalet med Spanien för förhindrande av dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet.

På önskan av vissa organisationer inom näringslivet tog man från finsk sida år 1964 initiativ till att med Spanien åstadkomma ett avtal för förhindrande av dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet. Av de båda länderna utsedda delegationer underhandlade i saken i mars 1966 i Madrid. Ett utkast till överenskommelse, som baserade sig på resultatet av dessa underhandlingar paraferades och sedan utkastet till vissa delar kompletterats undertecknades avtalet i Helsingfors den 15 november 1967.

Med synnerligen få undantag följer skatteavtalet ett av skattekommittén inom Europas ekonomiska samarbets- och utvecklingsorganisation (OECD) utarbetat utkast till avtal och motsvarar det till sitt innehåll närapå helt den mellan Norge och Spanien 1963 avslutade överenskommelsen.

Skatteavtalets huvudprincip är, att inkomst beskattas i den avtalsslutande stat, i vilken den som uppbär inkomsten är bosatt (t. ex. art. 7 "Affärsinkomst" och art. 21 "Icke särskilt nämnda inkomster"). De artiklar som berör beskattningsteknisk hemort (art. 4) och definitioner, såsom t. ex. begreppet fast driftställe (art. 5) motsvarar även föreskrifterna i förutnämnda modellavtal.

Bestämmelserna angående beskattning av fast egendom (art. 6), affärsinkomst (art. 7), inkomst av sjö- och luftfart (art. 8), inkomst av associerade företag (art. 9), försäljningsvinst (art. 13) och förmögenhet (art. 22) motsvarar även allmän praxis. Detsamma gäller de särskilda föreskrifterna i kapitel VI, såsom t. ex. förbud mot diskriminering (art. 24), överenskommelseförande (art. 25), utbyte av upplysningar (art. 25) samt diplomater och konsuler (art. 27).

Även beträffande beskattningen av dividender och räntor bör avtalet anses motsvara gällande praxis i det avseende, att beskattningsrätten i princip tillkommer den stat, där mottagaren är bosatt, dock sålunda, att källstaten förbehåller sig rätt att uppbära en källskatt. Källskatten för dividender är en allmänt tillämpad skatt på 15 % av dividendens totalbelopp och motsvarande källskatt i dotterbolagsförhållandet är 10 %, medan modellavtalet i detta fall rekommenderar en källskatt på 5 %. Den "ägandeandelströskel" som utgör villkor för moderbolagsförmånen är 25 % av moderbolagets aktiekapital. Även källskatten på 10 % i fråga om räntor motsvarar rekommendationen i förutnämnda modellavtal.

I enlighet med ett förslag från spansk sida har man beträffande royalty avvikit från den sedvanliga ståndpunkten såtillvida, att det utbetalande landet får uppbära en källskatt som icke överstiger 5 %. Finland har i vissa av sina tidigare skatteavtal godkänt källskatt även beträffande royalty. Enligt avtalet med Österrike uppbäres en källskatt på 10 %, men detta gäller endast royalty till moderbolaget i ett dotterbolagsförhållande och ägandeandelströskeln utgör 50 % av dotterbolagets stamkapital. Även enligt avtalet med Israel uppbäres en källskatt på 25 procent och i enlighet med skatteavtalet med Förenade Arabrepubliken en källskatt på 15 procent.

Vid beskattningen av inkomst, som förvärvas genom personligt arbete, motsvarar bestämmelserna allmän praxis (art. 14—20). Nästan såsom enda undantag må nämnas att gruppen utövare av fritt yrke (art. 14 p. 2) kompletterats med "handelsagenter" (agentes mediadores).

Vid elimineringen av dubbelbeskattning (art. 23) tillämpa båda avtalsslutande parter befrielseförfarandet, enligt vilket den skattskyldiges hemstat från egen skatt medger ett avdrag, utgörande den del av skatten, som motsvarar den i den andra staten influtna inkomsten eller den där befintliga förmögenheten. Sedvanligt undantag utgöra de av rörligt kapital influtna inkomsterna, såsom dividend, ränta och royalty. Det land, där mottagaren är bosatt, skall med i avtalsbestämmelsen nämnd begränsning från sin

11533/66

skatt avdra den skatt, som uppburits i källstaten. Såsom ett särdrag i avtalet ingår i denna artikel även medgivande av gottgörelse för skatt, som utgår i den stat, där mottagaren är bosatt, på dividend, ränta och royalty på grund av undantagsvis genom specialbestämmelse avlyft skatt som vanligtvis uppbäres i källstaten. Stadgandet syftar till, att den förmån, som källstaten i form av skattefrihet ensidigt medger utländska investerare, inte skall bli omintetgjord genom att beskattningsmyndigheten i den stat, där mottagaren är bosatt beskattar även den i källstaten befriade inkomstandelen. I internationell skatterätt kallas förfarandet "motsvarande avdrag" (matching credit, fictitious credit, tax sparing osv.). Ett motsvarande stadgande ingår även i skatteavtalet med Israel.

Avtalet träder i kraft då ratifikationshandlingarna utväxlats och dess bestämmelser äga för första gången tillämpning i Finland i fråga om skatter, vilka förfalla till betalning efter den 1 januari det beskattningshår som följer näst efter det år, då ratifikationshandlingarna utväxlats, eller därefter. I Spanien tillämpas avtalet på motsvarande sätt räknat från den 1 januari det år som följer näst efter det år då ratifikationshandlingarna utväxlats.

Med stöd av vad ovan anförts, föreslås i enlighet med 33 § regeringsformen,

att Riksdagen måtte godkänna de föreskrifter och bestämmelser i det i Helsingfors den 15 november 1967 mellan Finland och Spanien ingångna avtalet för förhindrande av dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet, vilka kräver Riksdagens samtycke.

Enär ifrågavarande avtal innefattar föreskrifter, vilka hänföra sig till området för lagstiftningen, förelägges Riksdagen samtidigt till antagande följande lagförslag:

Lag

om godkännande av vissa stadganden i avtalet mellan Finland och Spanien för förhindrande av dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet.

I enlighet med Riksdagens beslut stadgas:

Föreskrifterna och bestämmelserna i det i Helsingfors den 15 november 1967 undertecknade avtalet för förhindrande av dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet skola, försåvitt de höra till lagstiftningens område, vara i kraft såsom om dem överenskommits. Närmare bestämmelser som äro erforderliga för verkställigheten av nämnda föreskrifter och bestämmelser utfärdas genom förordning.

Helsingfors den 8 december 1967.

Republikens President

Tf. minister för utrikesärendena

AVTAL

mellan Republiken Finland och Spanien för förhindrande av dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet.

Republiken Finlands President och Spaniens Statsöverhuvud ha, föranledda av önskan att ingå ett avtal om förhindrande av dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet i detta syfte till sina befullmäktigade ombud förordnat:

Republiken Finlands President:

Avdelningschefen
Åke Frey

Spaniens Statsöverhuvud:

Hans Excellens, Spaniens Ambassadör
Manuel Viturro,

vilka, efter att för varandra ha företett sina fullmakter och funnit dem vara riktiga och behöriga, överenskommit om följande:

Kapitel I

Avtalets tillämpningsområde

Artikel 1

Personligt tillämpningsområde

Detta avtal tillämpas på personer, som äro bosatta i någondera av de avtalsslutande staterna eller i båda staterna.

Artikel 2

I avtalet avsedda skatter

1. Avtalet är tillämpligt på skatter på inkimst och förmögenhet, vilka uppbäras av någondera av de avtalsslutande staterna eller dess administrativa del eller lokala myndig-

CONVENIO

entre España y la República de Finlandia para evitar la doble imposición en materia de impuestos sobre la renta y sobre el patrimonio

El Jefe del Estado español y el Presidente de la República Finlandesa, deseando concluir un Convenio para evitar la doble imposición en materia de impuestos sobre la renta y sobre el patrimonio, han designado a tal efecto como plenipotenciarios:

El Jefe del Estado español:

Al Excmo Señor Don Manuel Viturro
Embajador de España

El Presidente de la República Finlandesa:

Al Excmo Señor Don Åke Frey
Director de Protocolo

los cuales, después de haber canjeado sus plenipotencias y haberlas encontrado en buena y debida forma, han acordado lo siguiente:

Capítulo I

Ambito de aplicación del Convenio

Artículo 1

Ambito personal

El presente Convenio se aplica a las personas residentes de uno o de ambos Estados contratantes.

Artículo 2

Ambito objetivo

1. El presente Convenio se aplica a los impuestos sobre la renta y sobre el patrimonio exigibles por cada uno de los Estados contratantes, asociaciones públicas y entida-

heter, oberoende av sättet för skattens uppbärande.

2. Med skatter på inkomst och förmögenhet förstås alla skatter, som utgå på inkomst eller på förmögenhet i dess helhet eller på delar av inkomst eller förmögenhet, däri inbegripna skatter på vinst genom överlåtelse av lös eller fast egendom samt på totalbeloppet av arbetslöner, som utbetalats av företag (förutom socialskyddsandelen) ävensom skatter på värdestegring.

3. De skatter, på vilka avtalet skall äga tillämpning, äro för närvarande isynnerhet:

a) I Spanien:

1) allmän skatt som fysiska personer erlägger på inkomst;

2) allmän skatt på bolags och andra juridiska personers inkomst medräknad specialskatten på 4 % enligt artikel 104 lagen den 11 juni (41/1964);

3) följande skatter: skatt på fastighet på landet samt skatt på kreatur, skatt på fastighet i stad, skatt på personlig arbetsinkomst, skatt på inkomst av kapital, skatt på kommersiell och industriell verksamhet samt inkomst därav;

4) skatt på inkomst (av arbete och förmögenhet) och på bolags affärsinkomst i Fernando Póo, Rio Muni, Sahara och Ifni;

5) beträffande i lagen den 26 december 1958 avsedda företag, som bedriva undersökning och utvinning av oljefyndigheter, är avtalet tillämpligt, utöver på övriga i denna artikel uppräknade skatter, på roaltyn för marken, på skatten på bruttoavkastningen samt på den särskilda skatten på ifrågavarande företags vinst;

6) kommunala skatter på inkomst och förmögenhet (vilka skatter i det följande benämnas "spansk skatt").

b) i Finland:

1) inkomst- och förmögenhetsskatten;

2) kommunalskatten;

3) kyrkoskatten;

4) sjömansskatten; (vilka skatter i det följande benämnas "finsk skatt").

des locales, cualquiera que sea el sistema de su exacción.

2. Se consideran impuestos sobre la renta y sobre el patrimonio los que gravan la totalidad de la renta o del patrimonio, o cualquier parte de los mismos, incluídos los impuestos sobre las ganancias derivadas de la enajenación de bienes muebles o inmuebles, los impuestos sobre el importe de los salarios pagados por las empresas (no se incluyen las cuotas de seguridad social), así como los impuestos sobre las plus-valías.

3. Los impuestos actuales a los que, concretamente, se aplica este Convenio son:

a) en España:

1) el Impuesto general sobre la renta de las personas físicas;

2) el Impuesto general sobre la renta de sociedades y demás entidades jurídicas, con inclusión del gravámen especial del 4 % establecido por el Artículo 104 de la Ley 41/1964, de 11 de junio;

3) los siguientes impuestos a cuenta: la Contribución territorial sobre la Riqueza Rústica y Pecuaria, la Contribución Territorial sobre la Riqueza Urbana, el Impuesto sobre los Rendimientos del Trabajo Personal, el Impuesto sobre las Rentas del Capital y el Impuesto sobre actividades y Beneficios Comerciales e Industriales;

4) en Fernando Póo, Río Muni, Sahara e Ifni, los impuestos sobre la renta (sobre los rendimientos del trabajo y del patrimonio) y sobre el beneficio de las empresas;

5) para las empresas reguladas por la Ley de 26 de diciembre de 1958 que se dedican a la investigación y explotación de hidrocarburos, además de a los otros impuestos enumerados en este Artículo, al canon de superficie, al impuesto sobre el producto bruto y al impuesto especial sobre los beneficios de dichas sociedades;

6) los impuestos locales sobre la renta o el patrimonio (los que, en lo sucesivo se denominan "impuesto español").

b) en Finlandia:

1) Impuesto estatal sobre la Renta y el Patrimonio;

2) Impuesto local sobre la Renta;

3) Impuesto para la iglesia;

4) Impuesto sobre los marinos. (Los que en lo sucesivo se denominan "impuesto finés").

4. Avtalet skall likaledes tillämpas på skatter av samma eller likartat slag, vilka framdeles påföras utöver eller i stället för de för närvarande utgående skatterna. Vederbörande myndigheter i de båda avtalsslutande staterna skola årligen meddela varandra i skattelagstiftningen företagna ändringar.

Kapitel II

Definitioner

Artikel 3

Allmänna definitioner

1. Där icke sammanhanget annat föranleder, skall i detta avtal:

a) uttrycket "Spanien" åsyfta spanska staten (och då den användes i geografisk betydelse Iberiska halvön, Balearerna, Kanarieöarna, spanska orter och provinser i Afrika, Spanska Guinea, som utvecklas för självbestämmanderätt och består av områdena Rio Muni och Fernando Póo).

b) uttrycket "Finland" åsyfta republiken Finlands territorium.

c) uttrycken "avtalsslutande stat" och "den andra avtalsslutande staten" åsyfta Spanien eller Finland, allteftersom sammanhanget förutsätter;

d) uttrycket "person" inbegripa fysisk person, bolag och varje annan sammanslutning av personer;

e) uttrycket "bolag" åsyfta varje slag av juridisk person eller varje slag av sammanslutning, som i beskattningshänseende behandlas såsom juridisk person;

f) uttrycken "företag i avtalsslutande stat" och "företag i den andra avtalsslutande staten" åsyfta ett företag, som bedrives av person, som är bosatt i den ena (vederbörande stat, dess administrativa del och lokala myndigheter medräknade) eller i den andra avtalsslutande staten (vederbörande stat, dess administrativa del och lokala myndigheter medräknade), allteftersom sammanhanget kräver;

g) uttrycket "behörig myndighet" åsyfta

4. El presente Convenio se aplicará también a los impuestos futuros de naturaleza idéntica o análoga que se añadan a los actuales o que los sustituyan. Cada año, las Autoridades competentes de los Estados contratantes se comunicarán las modificaciones que se hayan introducido en sus respectivas legislaciones fiscales.

Capítulo II

Definiciones

Artículo 3

Definiciones generales

1. En el presente Convenio, a menos que de su texto se infiera una interpretación diferente:

a) el término "España" significa el Estado español (y cuando se emplea en sentido geográfico, España Peninsular, las Islas Baleares y Canarias, las Plazas y Provincias españolas en Africa y la Guinea Ecuatorial, formada por los territorios de Río Muni y Fernando Póo, estos dos territorios en proceso de autodeterminación);

b) el término "Finlandia", sigvifico el territorio del territorio de la República Finlandesa;

c) las expresiones "un Estado contratante" y "el otro Estado contratante" significan España o Finlandia según se derive del texto;

d) el término "persona" comprende las personas físicas, las sociedades y cualquier otra agrupasión de personas;

e) el término "sociedad" significa cualquier persona jurídica o cualquier entidad que deba considerarse persona jurídica a efectos impositivos;

f) las expresiones "empresa de un Estado contratante" y "empresa del otro Estado contratante" significan respectivamente una empresa explotada por un residente de un Estado contratante (incluído el propio Estado, sus asociaciones públicas y entidades locales) y una empresa explotada por un residente del otro Estado contratante (incluído el propio Estado, sus asociaciones públicas y entidades locales);

g) la expresión "Autoridad competente" significa:

1) i Spanien:

finansministeriet, "generaldirektören, för direkta skatter", eller vilken som hellst av ministeriet förordnad myndighet.

2) i Finland:

finansministeriet.

2. Då avtalsslutande stat tillämpar detta avtal, skall såvitt icke sammanhanget annat förutsätter varje däri förekommande uttryck, vars innebörd icke i detta avtal annorlunda angivits, anses ha den betydelse, som uttrycket har enligt gällande lagar inom den ifrågavarande staten rörande sådana skatter, som avses i avtalet.

Artikel 4

Beskattningsteknisk hemort

1. I detta avtal åsyftas med uttrycket "i avtalsslutande stat bosatt person" varje person, som enligt vederbörande stats lagstiftning är därstädes skattepliktig på grund av bostad, varaktig vistelse, plats för företagsledning eller annan liknande omständighet.

2. Då enligt bestämmelserna i punkt 1 ovan fysisk person är bosatt i båda staterna, skall följande gälla:

a) Vederbörande skall anses vara bosatt i den avtalsslutande stat, i vilken han har stadigvarande bostad till sitt förfogande. Har han stadigvarande bostad i båda staterna, anses han vara bosatt i den stat, med vilken han har de fastaste personliga och ekonomiska förbindelserna (centrum för livsintressena).

b) Om det icke kan avgöras, i vilkendera avtalsslutande staten vederbörandes centrum för livsintressena är beläget, eller om han icke har en stadigvarande bostad till sitt förfogande i någondera staten, anses han vara bosatt i den stat, där han vanligtvis vistas.

c) Vistas vederbörande vanligtvis i båda staterna eller vanligtvis icke vistas i någondera av dem, anses han vara bosatt i den stat, i vilken han är medborgare.

d) Är vederbörande medborgare i båda staterna eller om han icke är medborgare i någondera av dem, skola de behöriga myn-

1) En España:

el Ministro de Hacienda, el Director General de Impuestos Directos o cualquier otra Autoridad en quien el Ministro delegue.

2) En Finlandia:

el Ministro de Hacienda.

2. Para la aplicación del presente Convenio por un Estado contratante, cualquier expresión no definida de otra manera tendrá, a menos que el texto exija una interpretación diferente, el significado que se le atribuya por la legislación de este Estado contratante relativa a los impuestos que son objeto del presente Convenio.

Artículo 4

Domicilio fiscal

1. A los efectos del presente Convenio, se considera "residente de un Estado contratante", a toda persona que, en virtud de la legislación de este Estado, esté sujeta a imposición en él por razón de su domicilio, residencia, sede de dirección o cualquier otro criterio de naturaleza análoga.

2. Cuando en virtud de las disposiciones del párrafo 1, una persona física resulte residente en ambos Estados contratantes, el caso se resolverá según las siguientes reglas:

a) Esta persona será considerada residente del Estado contratante donde tenga una vivienda permanente a su disposición. Si tuviera una vivienda permanente a su disposición en ambos Estados contratantes, se considerará residente del Estado contratante con el que mantenga relaciones personales y económicas más estrechas (centro de intereses vitales);

b) Si no pudiera determinarse el Estado contratante en el que dicha persona tiene el centro de sus intereses vitales, o si no tuviera una vivienda permanente a su disposición en ninguno de los Estados contratantes, se considerará residente del Estado contratante donde viva de manera habitual;

c) Si viviera de manera habitual en ambos Estados contratantes o no lo hiciera en ninguno de ellos, se considerará residente del Estado contratante del que sea nacional;

d) Si fuera nacional de ambos Estados contratantes o no lo fuera de ninguno de ellos, las Autoridades competentes de los

digheterna i de båda staterna avgöra frågan genom ömsesidig överenskommelse.

3. Då en annan än en fysisk person enligt bestämmelserna i punkt 1 har sin hemvist i båda staterna, skall den anses ha hemvist i den avtalsslutande stat, där platsen för dess verkliga ledning är belägen.

Artikel 5

Fast driftställe

1. Med uttrycket "fast driftställe" avses i detta avtal en stadigvarande affärsanordning, i vilken företagets verksamhet uteslutande eller delvis utövas.

2. Såsom fast driftställe anses särskilt:

a) platsen för företagets ledning;
b) filial;
c) kontor;
d) fabrik;
e) verkstad;
f) gruva, stenbrott eller annan plats för tillvaratagande av naturtillgångar;
g) plats för byggnads- eller installationsarbete, som varar mer än tolv månader.

3. "Fast driftställe" skall icke anses innefatta:

a) användningen av utrymmen endast för lagring, utställning eller utlämnande av företaget tillhöriga varor;

b) innehavet av ett företaget tillhörigt varulager, avsett uteslutande för lagring, utställning eller utlämnande;

c) innehavet av ett företaget tillhörigt varulager, avsett uteslutande för bearbetning eller förädling genom ett annat företags försorg;

d) innehavet av en stadigvarande affärsanordning, avsedd uteslutande för inköp av varor eller införskaffande av upplysningar för företagets räkning;

e) innehavet av en stadigvarande affärsanordning, avsedd uteslutande för att för företagets räkning ombesörja reklam, införskaffa upplysningar, bedriva vetenskaplig forskning eller utöva annan liknande verksamhet av förberedande eller biträdande art.

4. Person som är verksam i avtalsslutande stat för ett företag i den andra staten, men

Estados contratantes resolverán el caso de común acuerdo.

3. Cuando en virtud de las disposiciones del párrafo 1, una sociedad sea residente de ambos Estados contratantes, se considerará residente del Estado contratante en que se encuentre su sede de dirección efectiva.

Artículo 5

Establecimiento permanente

1. A los efectos del presente Convenio, la expresión "establecimiento permanente" significa un lugar fijo de negocios en el que una empresa efectúe toda o parte de su actividad.

2. La expresión "establecimiento permanente" comprende, en especial:

a) las sedes de dirección;
b) las sucursales;
c) las oficinas;
d) las fábricas;
e) los talleres;
f) las minas, canteras o cualquier otro lugar de extracción de recursos naturales;
g) las obras de construcción o de montaje cuya duración exceda de doce meses.

3. El término "establecimiento permanente" no comprende:

a) la utilización de instalaciones con el único fín de almacenar, exponer o entregar mercancías pertenecientes a la empresa;

b) el mantenimiento de un depósito de mercancías pertenecientes a la empresa con el único fín de almacenarlas, exponerlas o entregarlas;

c) el mantenimiento de un depósito de mercancías pertenecientes a la empresa con el único fín de que sean tranformadas por otra empresa;

d) el mantenimento de un lugar fijo de negocios con el único fín de comprar mercancías o de recoger información para la empresa;

e) el mantenimiento de un lugar fijo de negocios con el único fín de hacer publicidad, suministrar información, realizar investigaciones científicas o desarrollar otras actividades similares que tengan carácter preparatorio o auxiliar, siempre que estas actividades se realicen para la propia empresa.

4. Una persona que actúe en un Estado contratante por cuenta de una empresa del

icke är sådan oberoende representant, som avses i punkt 5, anses såsom ett fast driftställe i den förstnämnda staten, om han innehar och i den förstnämnda staten regelbundet använder sig av fullmakt att sluta avtal i företagets namn samt om verksamheten icke begränsas till inköp av varor för företagets räkning.

5. Företag i avtalsslutande stat anses icke ha ett fast driftställe i den andra staten allenast på den grund, att företaget idkar affärsverksamhet i den andra staten genom förmedling av en mäklare, kommissionär eller annan oberoende representant, under förutsättning att dessa personer därvid fullgöra uppdrag, vilka tillhöra deras normala affärsverksamhet.

6. Allenast den omständigheten, att ett bolag i avtalsslutande stat innehar bestämmanderätten i eller underlyder ett bolag, hemmahörande i den andra staten eller som utför affärstransaktioner i denna andra stat (antingen genom ett fast driftställe eller annorledes) skall icke i och för sig medföra att någotdera bolaget betraktas såsom ett fast driftställe för det andra bolaget.

otro Estado contratante, salvo que se trate de un agente independiente comprendido en el párrafo 5, se considera que constituye establecimiento permanente en el Estado primeramente mencionado si tiene y ejerce habitualmente en este Estado poderes para concluir contratos en nombre de la empresa, a menos que sus actividades se limiten a la compra de mercancías para la misma.

5. No se considera que una empresa de un Estado contratante tiene establecimiento permanente en el otro Estado contratante por el mero hecho de que realice actividades en este otro Estado por medio de un corredor, un comisionista general, o cualquier otro mediador que goce de un estatuto independiente, siempre que estas personas actúen dentro del marco ordinario de su actividad.

6. El hecho de que una sociedad residente de un Estado contratante controle o sea controlada por una sociedad residente del otro Estado contratante o que realice actividades en este otro Estado (ya sea por medio de establecimiento permanente o de otra manera) no convierte por sí solo a cualquiera de estas sociedades en establecimiento permanente de la otra.

Kapitel III

Beskattning av inkomst

Artikel 6

Inkomst av fast egendom

1. Inkomst av fast egendom må beskattas i den avtalsslutande stat, i vilken egendomen finnes.

2. Uttrycket "fast egendom" skall ha den betydelse som uttrycket har enligt gällande lagar i den avtalsslutande stat, i vilken egendomen i fråga finnes. Under detta uttryck inbegripes dock städse tillbehör till fast egendom, levande och döda inventarier i lantbruks- och skogsbruksföretag, rättigheter på vilka föreskrifterna i allmän lag angående fast egendom äga tillämpning, nyttjanderätt till fastighet ävensom rätt till föränderliga eller fasta ersättningar för nyttjandet av mineralfyndigheter, källor och andra naturtillgångar. Fartyg och luftfartyg skola däremot icke betraktas såsom fast egendom.

Capítulo III

Imposición sobre la renta

Artículo 6

Rentas de los bienes inmuebles

1. Las rentas procedentes de los bienes inmuebles pueden someterse a imposición en el Estado contratante en que tales bienes estén situados.

2. La expresión "bienes inmuebles" se definirá de acuerdo con la Ley del Estado contratante en que los bienes estén situados. Dicha expresión comprende, en todo caso, los accesorios, el ganado y equipo utilizados en las explotaciones agrícolas y forestales, los derechos a los que se apliquen las disposiciones de derecho privado relativas a la propiedad territorial, el usufructo de bienes inmuebles y los derechos a percibir cánones variables o fijos por la explotación o la concesión de la explotación de yacimientos minerales, fuentes u otras riquezas del suelo. Los buques, embarcaciones y aeronaves no se consideran bienes inmuebles.

3. Bestämmelserna i punkt 1 av denna artikel skola äga tillämpning såväl på inkomst, vilken förvärvats genom omedelbart nyttjande av fastighet, som på inkomst, vilken erhålles genom uthyrning av fastighet eller genom varje annat nyttjande av fastigheten.

4. Bestämmelserna i punkterna 1 och 3 av denna artikel skola även äga tillämpning på inkomst av företags fasta egendom ävensom inkomst av fast egendom, som nyttjas vid utövandet av fria yrken.

Artikel 7

Affärsinkomst

1. Inkomst av företag i avtalsslutande stat må beskattas allenast i denna stat, såvida icke företaget bedriver rörelse i den andra staten från ett där beläget fast driftställe. Om företaget bedriver rörelse på nyss angivet sätt, må den andra staten beskatta företagets inkomst, men endast den del därav, som är hänförlig till det fasta driftstället.

2. Bedriver företag i avtalsslutande stat rörelse i den andra staten från ett där beläget fast driftställe, skall i vardera staten till det fasta driftstället hänföras den inkomst, som driftstället skulle ha kunnat medföra, därest driftstället varit ett fristående företag med samma eller liknande verksamhet, bedriven under samma eller liknande villkor, samt driftstället självständigt avslutat affärer med det företag, till vilket driftstället hör.

3. Vid bestämmandet av det fasta driftställets inkomst skall avdrag medgivas för kostnader som erlagts för det fasta driftställets räkning, häri inbegripen jämväl kostnaderna för företagets ledning och allmänna förvaltning, oavsett om kostnaderna erlagts i den stat, där det fasta driftstället är beläget eller annorstädes.

4. Vad i punkt 2 av denna artikel föreskrives skall emellertid i den mån i avtalsslutande stat inkomst, hänförlig till ett fast driftställe enligt praxis fastställts på grundval av en fördelning av företagets hela inkomst på de olika delarna av företaget icke

3. Las disposiciones del párrafo 1 se aplican a las rentas derivadas de la utilización directa, del arrendamiento o de cualquier otra forma de explotación de los bienes inmuebles.

4. Las disposiciones de los párrafos 1 y 3 se aplican igualmente a las rentas derivadas de los bienes inmuebles de las empresas y de los bienes inmuebles utilizados para el ejercicio de servicios profesionales.

Artículo 7

Beneficios de las empresas

1. Los beneficios de una empresa de un Estado contratante solamente pueden someterse a imposición en este Estado, a no ser que la empresa efectúe operaciones en el otro Estado por medio de un establecimiento permanente situado en él. En éste último caso, los beneficios de la empresa pueden someterse a imposición en el otro Estado pero sólo en la medida en que puedan atribuirse al establecimiento permanente.

2. Cuando una empresa de un Estado contratante realice negocios en el otro Estado contratante por medio de un establecimiento permanente situado en él, en cada Estado contratante se atribuirán al establecimiento permanente los beneficios que éste obtendría si fuese una empresa distinta y separada que realizase las mismas o similares actividades, en las mismas o similares condiciones, y tratase con total independencia con la empresa de la que es establecimiento permanente.

3. Para la determinación del beneficio del establecimiento permanente se permitirá la deducción de los gastos para los fines del establecimiento permanente, debidamente demostrados, comprendidos los gastos de dirección y generales de administración para los mismos fines, igualmente demostrados, tanto si se efectúan en el Estado en que se encuentre el establecimiento permanente o en otra parte.

4. Mientras sea usual en un Estabo contratante determinar los beneficios imputables a los establecimientos permanentes sobre la base de un reparto de beneficios totales de la empresa entre sus diversas partes, lo establecido en el párrafo 2 no impedirá que

utgöra hinder för att i denna avtalsslutande stat den skattepliktiga inkomsten bestämmes genom ett dylikt brukligt förfarande. Fördelningssättet skall likväl härvid leda till ett resultat, som överenskommer med de i denna artikel fastställda principerna.

5. Inkomst skall icke anses hänförlig till ett fast driftställe allenast av den anledningen att det fasta driftstället inköpt varor för företagets räkning.

6. Vid tillämpningen av bestämmelserna i föregående punkter skall inkomst, hänförlig till fast driftställe bestämmas genom samma förfarande år från år, såvida icke giltiga skäl annat föranleda.

7. Då inkomst omfattar vinst, som behandlas särskilt för sig i andra artiklar av detta avtal, skall bestämmelserna i denna artikel icke inverka på föreskrifterna i sagda artiklar.

Artikel 8

Sjöfart och luftfart

1. Inkomst, som förvärvas genom utövande av internationell sjöfart eller luftfart, skall beskattas allenast i den avtalsslutande stat, i vilken företaget har sin verkliga ledning .

Artikel 9

Associerade företag

I fall då,

a) ett företag i avtalsslutande stat direkt eller indirekt deltager i ledningen eller övervakningen av ett företag i den andra avtalsslutande staten eller äger del i detta företags kapital, eller

b) samma personer direkt eller indirekt deltaga i ledningen eller övervakningen av såväl ett företag i den ena avtalsslutande stat som ett företag i den andra avtalsslutande staten eller äga del i båda dessa företags kapital, och om i dessa fall mellan företagen ifråga i deras kommersiella eller ekonomiska förbindelser avtalats eller föreskrivits villkor, som avvika från dem, som skulle ha överenskommits mellan två av varandra oberoende företag, må den inkomst som skulle ha tillkommit det ena företaget, om sagda villkor icke funnits, inräknas i detta företags inkomst och beskattas i överensstämmelse därmed.

este Estado contratante determine de esta manera los beneficios imponibles; sin embargo, el método de reparto adoptado habrá de ser tal que el resultado abtenido esté de acuerdo con los principios enunciados en este Artículo.

5. No se atribuirá ningun beneficio a un establecimiento permanente por el mero hecho de que éste compre mercancías para la empresa.

6. A efectos de los párrafos anteriores, los beneficios imputables al establecimiento permanente se calcularán cada año por el mismo método, a no ser que evistan motivos válidos y suficientes para proceder en otra forma.

7. Cuando los beneficios comprendan rentas reguladas separadamente en otros Artículos de este Convenio, las disposiciones de aquellos no quedarán afectadas por las del presente Artículo.

Artículo 8

Navegación maritima y aèrea

Los beneficios procedentes de la explotación de buques o aeronaves en tráfico internacional solamente podrán someterse o imposición en el Estado contratante en el que esté situada la sede de dirección efectiva de la empresa.

Artículo 9

Empresas asociadas

Cuando

a) una empresa de un Estado contratante participe, directa o indirectamente, en la dirección control o capital de una empresa del otro Estado contratante, o

b) unas mismas personas participen, directa o indirectamente, en la dirección, control o capital de una empresa de un Estado contratante y de una empresa del otro Estado contratante,

y, en uno y otro caso, las dos empresas estén, en sus relaciones comerciales o financieras, unidas por condiciones, aceptadas o impuestas, que difieran de las que serían acordadas por empresas independientes, los beneficios que una de las emmpresas habría obtenido de no existir estas condiciones y que de hecho no se han producido a causa de las mismas, pueden ser incluídos en los beneficios de esta empresa y sometidos a imposición en consecuencia.

Artikel 10

Dividender

1. Dividend, som i avtalsslutande stat hemmahörande bolag utbetalat till person bosatt i den andra avtalsslutande staten, må beskattas i denna andra stat.

2. Avtalsslutande stat, i vilken det utbetalande bolaget äger hemvist, må likväl beskatta dividenden i enlighet med sin egen lagstiftning, men därvid får skattesatsen icke överstiga:

a) 10 procent av totalbeloppet av dividenderna om mottagaren är ett bolag (med undantag av ett öppet bolag eller annan därmed jämförlig sammanslutning av personer), som äger direkt 25 procent av det utdelande bolagets kapital.

b) 15 procent av dividendens totalbelopp i alla övriga fall.

De behöriga myndigheterna i de båda staterna skola träffa överenskommelse om tillämpningen av nämnda begränsning.

Bestämmelserna i denna punkt må ej inverka på det bolags beskattning, ur vars vinst dividenden utbetalas.

3. Med uttrycket "dividend" förstås i denna artikel inkomst av aktier, vinstandelsbevis eller -rättigheter, gruvaktier, stiftarandelar eller andra rättigheter, som utan att vara på skuldförhållande grundade fordringar medföra del i vinst, ävensom övrig av bolagsrättigheter erhållen inkomst, som enligt skattelagstiftningen i den stat, där det bolag, som verkställer utbetalningen, äger hemvist, anses såsom inkomst av aktier.

4. Bestämmelserna i punkterna 1 och 2 äro icke tillämpliga, om i avtalsslutande stat bosatt mottagare av dividend innehar i den andra avtalsslutande staten, där det utbetalande bolaget äger hemvist, ett fast driftställe, till vilken de rättigheter, som utbetalandet av dividenden grunda sig på. I dylikt fall tillämpas bestämmelserna i artikel 7.

5. Erhåller bolag med hemvist i avtalsslutande stat vinst eller inkomst från den andra avtalsslutande staten, må denna andra stat icke påföra skatt på dividend, som bolaget utbetalar till personer, som icke äro bosatta i denna stat, och icke heller påföra bo-

Artículo 10

Dividendos

1. Los dividendos pagados por una sociedad residente de un Estado contratante a un residente del otro Estado contratante pueden someterse a imposición en este último Estado.

2. Sin embargo, estos dividendos pueden someterse a imposición en el Estado contratante en que resida la sociedad que pague los dividendos y de acuerdo con la legislación de este Estado, pero el impuesto así exigido no puede exceder del:

a) 10 por ciento del importe bruto de los dividendos si el beneficiario es una sociedad (excluídas las sociedades de personas) que posea directamente al menos el 25 por ciento del capital de la sociedad que los abona,

b) 15 por ciento del importe bruto de los dividendos, en todos los demás casos.

Las Autoridades competentes de los Estados contratantes establecerán, de mutuo acuerdo, la forma de aplicar estos límites.

Este párrafo no afecta a la imposición de la sociedad por los beneficios con cargo a los que se paguen los dividendos.

3. El término "dividendos", empleado en el presente Artículo, comprende los rendimientos de las acciones, de las acciones o bonos de disfrute, de las partes de minas, de las acciones de fundador o de otros derechos, excepto los de crédito, que permitan participar en los beneficios, así como las rentas de otras participaciones sociales asimiladas a los rendimientos de las acciones por la legislación fiscal del Estado en que resida la sociedad que las distribuya.

4. Las disposiciones de los párrafos 1 y 2 no se aplican si el beneficiario de los dividendos, residente de un Estado contratante, tiene en el otro Estado contratante del que es residente la sociedad que paga los dividendos, un establecimiento permanente con el que la participación que genere los dividendos esté vinculada efectivamente. En este caso se aplican las disposiciones del Artículo 7.

5. Cuando una sociedad residente de un Estado contratante obtiene beneficios o rentas procedentes del otro Estado contratante, este otro Estado no puede exigir ningun impuesto sobre los dividendos pagados por la sociedad a personas que no sean residentes

lagets outdelade vinst skatt på outdelad vinst, även om de erlagda dividenderna eller de outdelade vinstmedlen helt eller delvis utgöras av vinst eller inkomst, som influtit i denna andra stat.

Artikel 11

Räntor

1. Ränta, som härrör från avtalsslutande stat och utbetalats till person bosatt i den andra avtalsslutande staten, må beskattas i denna andra stat.

2. Den avtalsslutande stat, från vilken räntan ifråga härrör, må dock beskatta räntan enligt sin egen lagstiftning, men därvid får skattesatsen icke överstiga 10 % av räntans belopp.

De behöriga myndigheterna i de båda staterna skola träffa överenskommelse om tillämpningen av nämnda begränsning.

3. Med uttrycket "ränta" förstås i denna artikel inkomst av värdepapper som utfärdats av staten, av obligationer eller debentures, jämväl då desamma utfärdats mot inteckningssäkerhet eller då till dem ansluter sig rätt till andel i vinst, samt av varje annat slags fordran ävensom all annan inkomst, vilken enligt skattelagstiftningen i den stat, varifrån inkomsten härrör, jämställes med inkomst av försträckning.

4. Bestämmelserna i punkterna 1 och 2 äro icke tillämpliga, om i avtalsslutande stat bosatt mottagare av ränta, innehar ett fast driftställe i den andra avtalsslutande staten, varifrån räntan härrör och till vilken den fordran, av vilken räntan härflyter, direkt härför sig. I dylikt fall tillämpas bestämmelserna i artikel 7.

5. Ränta skall anses härröra från avtalsslutande stat, om utbetalaren är staten själv eller en administrativ del av eller lokal myndighet i staten eller en i denna stat bosatt person. Om likväl den som utbetalar räntan, oberoende av om han är bosatt i avtalsslutande stat eller ej, i avtalsslutande stat innehar ett fast driftställe, för vilket upptagits det lån, av vilket räntan härflyter, och räntan bestrides av det fasta driftstället, skall räntan dock anses härröra från den avtalsslutande stat, i vilken det fasta driftstället är beläget.

6. Ifall utbetalat räntebelopp, på grund av särskild relation mellan utbetalaren och mottagaren eller mellan dem båda och tredje person, med hänsyn till den skuld, för vilken räntan erlägges, överstiger det belopp som skulle ha avtalats mellan gäldenär och borgenär om dylik relation icke förelegat, skola bestämmelserna i denna artikel gälla allenast ifråga om sistnämnda belopp. I dylikt fall må överskjutande belopp beskattas i enlighet med lagstiftningen i vederbörande avtalsslutande stat med iakttagande av övriga bestämmelser i detta avtal.

Artikel 12

Royalty

1. Royalty, som härrör från avtalsslutande stat och utbetalats till en i den andra avtalsslutande staten bosatt person, må beskattas endast i denna sistnämnda stat.

2. Den avtalsslutande stat, från vilken royaltyn härrör skall dock vara bibehållen vid rätten att enligt sin egen lagstiftning beskatta royaltyn, men därvid får skattesatsen icke överstiga 5 procent av royaltyns totalbelopp.

De behöriga myndigheterna i de båda staterna skola träffa överenskommelse om tillämpningen av nämnda begränsning.

3. Med uttrycket "royalty" förstås i denna artikel varje slag av betalning som uppbäres såsom ersättning för nyttjandet av eller rätten till att nyttja upphovsrätt till litterära, konstnärliga eller vetenskapliga verk, däri inbegripet kinematografisk film, patent, varumärke, mönster eller modell, ritning, hemligt recept eller tillverkningsanvisning ävensom för nyttjandet av eller rätten att nyttja industriell, kommersiell eller vetenskaplig utrustning eller för upplysningar om erfarenhetsrön av industriell, kommersiell eller vetenskaplig natur.

4. Bestämmelserna i punkterna 1 och 2 äro icke tillämpliga, om i avtalsslutande stat bosatt mottagare av royalty, innehar ett fast driftställe i den andra avtalsslutande staten, varifrån royaltyn härrör och till vilken den rättighet eller egendom, av vilken royaltyn

de este último Estado, ni someter los beneficios no distribuídos de la sociedad a un impuesto sobre los mismos, aunque los dividendos pagados o los beneficios no distribuidos consistan, total o parcialmente, en beneficios o rentas procedentes de este otro Estado.

Artículo 11

Intereses.

1. Los intereses procedentes de un Estado contratante pagados a un residente del otro Estado contratante pueden someterse a imposición en este último Estado.

2. Sin embargo, estos intereses pueden someterse a imposición en el Estado contratante del que procedan y de acuerdo con la legislación de este Estado, pero el impuesto así exigido no puede exceder del 10 por ciento del importe de los intereses.

Las Autoridades competentes de los Estados contratantes establecerán, de mutuo acuerdo, la forma de aplicar este límite.

3. El término "intereses", empleado en este Artículo, comprende los rendimientos de la Deuda Pública, de los bonos u obligaciones con o sin garantía hipotecaria y con derecho o no a participar en beneficios, y de los créditos de cualquier clase, así como cualquier otra renta que la legislación fiscal del Estado de donde procedan los intereses asimile a los rendimientos de las cantidades dadas a préstamo.

4. Las disposiciones de los párrafos 1 y 2 no se aplican si el beneficiario de los intereses, residente de un Estado contratante, tiene en el otro Estado contratante del que proceden los intereses, un establecimiento permanente con el que el crédito que genera los intereses esté vinculado efectivamente. En este caso se aplican las disposiciones del Artículo 7.

5. Los intereses se consideran procedentes de un Estado contratante cuando el deudor es el propio Estado, una de sus asociaciones públicas, entidades locales, o un residente del mismo. Sin embargo, cuando el deudor de los intereses, sea o no residente de un Estado contratante, tenga en un Estado contratante un establecimiento permanente en relación con el cual se haya contraído la deuda que da origen a los intereses y este establecimiento soporte el pago de los mismos, los intereses se considerarán procedentes del Estado contratante donde esté el establecimiento permanente.

6. Cuando, debido a relaciones especiales existentes entre el deudor y el beneficiario de los intereses o entre ambos y cualquier otra persona, el importe de los intereses pagados, habida cuenta del crédito por el que se paguen, exceda del importe que habría sido acordado por el deudor y el beneficiario en ausencia de tales relaciones, las disposiciones de este Artículo no se aplicarán más que a este último importe. En este caso, el exceso podrá someterse a imposición de acuerdo con la legislación de cada Estado contratante, teniendo en cuenta las demás disposiciones de este Convenio.

Artículo 12

Cánones

1. Los cánones procedentes de un Estado contratante pagados a un residente del otro Estado contratante pueden someterse a imposición en este último Estado.

2. Sin embargo, estos cánones pueden someterse a imposición en el Estado contratante de que procedan y de acuerdo con la legislación de este Estado, pero el impuesto así exigido no puede exceder del 5 por ciento del importe bruto de los cánones.

Las Autoridades competentes de los Estados contratantes establecerán, de mutuo acuerdo, la forma de aplicar este límite.

3. El término "cánones", empleado en este Artículo, comprende las cantidades de cualquier clase pagadas por el uso o la concesión de uso de derechos de autor sobre obre obras literarias, artísticas o científicas, incluídas las películas cinematográficas, de patentes, marcas de fábrica o de comercio, dibujos o modelos, planos, fórmulas o procedimientos secretos, así como por el uso o la concesión de uso de equipos industriales, comerciales o científicos, y las cantidades pagadas por informaciones relativas a experiencias industriales, comerciales o científicas.

4. Las disposiciones de los párrafos 1 y 2 no se aplican si el beneficiario de los cánones, residente de un Estado contratante, tiene, en el otro Estado contratante del cual proceden los cánones, un establecimiento permanente con el cual el derecho o propiedad por que

härflyter, direkt hänför sig. I dylikt fall tillämpas bestämmelserna i artikel 7.

5. Royalty skall anses härröra från avtalsslutande stat, om utbetalaren är staten själv, dess administrativa del eller lokal myndighet i staten eller en person som är bosatt i denna stat. Innehar den som utbetalar royaltyn — antingen han är bosatt i avtalsslutande stat eller ej — i avtalsslutande stat fast driftställe, som utbetalar royaltyn, anses sagda royalty härröra från den stat, i vilken det fasta driftstället är beläget.

6. Föranleder särskild relation mellan utbetalaren och mottagaren eller mellan dem båda och tredje person att det utbetalade royaltybeloppet med hänsyn till det nyttjande, den rättighet eller den upplysning, för vilken royaltyn erlägges, överstiger det belopp som skulle ha avtalats mellan utbetalaren och mottagaren om dylik relation icke förelegat, skola bestämmelserna i denna artikel gälla allenast sist avsedda belopp. I dylikt fall skall överskjutande belopp beskattas i enlighet med lagstiftningen i vederbörande avtalsslutande stat med iakttagande av övriga bestämmelser i detta avtal.

se pagan los cánones esté vinculado efectivamente. En este caso, se aplican las disposiciones del Artículo 7.

5. Los cánones se consideran procedentes de un Estado contratante cuando el deudor es el propio Estado, una de sus asociaciones públicas una de sus entidades locales, o un residente del mismo. Sin embargo, cuando el deudor de los cánones, sea o nó residente de un Estado contratante, tenga en un Estado contratante un establecimiento permanente al cual está vinculada la prestación por la qué se pagan los cánones y este establecimiento soporte el pago de los mismos, los cánones se considerarán procedentes del Estado contratante donde esté el establecimiento permanente.

6. Cuando, debido a relaciones especiales existentes entre el deudor y el beneficiario en ausencia de tales relaciones, las disposiciones de los cánones o entre ambos y cualquier otra persona, el importe de los cánones pagados, habida cuenta de la prestación por la que se paguen, exceda del importe que habría sido acordado por el deudor y el beneficiario en ausencia de tales relaciones, las disposiciones de este Artículo no se aplicarán más que a este último importe. En este caso, el exceso podrá someterse a imposición de acuerdo con la legislación de cada Estado contratante, teniendo en cuenta las demás disposiciones de este Convenio.

Artikel 13

Försäljningsvinst

1. Vinst på grund av överlåtelse av i artikel 6 punkt 2 avsedd fast egendom, må beskattas i den avtalsslutande stat, i vilken egendomen är belägen.

2. Vinst på grund av överlåtelse av lös egendom, som är att hänföra till driftkapitalet i ett fast driftställe, vilket ett företag i avtalsslutande stat innehar i den andra avtalsslutande staten, eller av lös egendom, som är att hänföra till en stadigvarande affärsanordning, över vilken en person som är bosatt i avtalsslutande stat förfogar i den andra avtalsslutande staten för utövande av fritt yrke, däri inbegripen vinst genom överlåtelse av dylikt fast driftställe (särskilt för sig eller i samband med överlåtelse av hela företaget) eller av dylik stadigvarande anordning, må beskattas i denna andra stat. Vinst på grund

Artículo 13

Ganancias de capital

1. Las ganancias derivadas de la enajenación de bienes inmuebles, conforme se definen en el párrafo 2 del Artículo 6, pueden someterse a imposición en el Estado contratante en que estén sitos.

2. Las ganancias derivadas de la enajenación de bienes muebles que formen parte del activo de un establecimiento permanente que una empresa de un Estado contratante tenga en el otro Estado contratante, o de bienes muebles que pertenezcan a una base fija que un residente de un Estado contratante posea en el otro Estado contratante para la prestación de servicios profesionales, comprendidas las ganancias derivadas de la enajenación del establecimento permanente (solo o con el conjunto de la empresa) o de la base fija, podrán someterse a imposición en

av överlåtelse av lös egendom, som avses i artikel 22 punkt 3, må dock beskattas allenast i den avtalsslutande stat, i vilken dylik egendom enligt nämnda artikel är underkastad skatt.

3. Vinst på grund av överlåtelse av all annan än i punkterna 1 och 2 ovan avsedd egendom må beskattas allenast i den stat, i vilken överlåtaren är bosatt.

Artikel 14

Självständigt personligt arbete

1. Inkomst, som förvärvats av en i avtalsslutande stat bosatt person genom utövande av fritt yrke eller annan därmed jämförbar självständig verksamhet, skall beskattas allenast i denna stat, såvida han icke har en stadigvarande anordning i den andra avtalsslutande staten, som regelbundet står till hans förfogande för utövandet av verksamheten. Därest han har en sådan stadigvarande anordning, må den del av inkomsten, som är hänförlig till denna anordning, beskattas i denna andra stat.

2. Uttrycket ”fritt yrke” innefattar särskilt självständig verksamhet av vetenskaplig, litterär, konstnärlig, pedagogisk eller undervisningsmässig art samt självständig verksamhet såsom läkare, advokat, ingenjör, arkitekt, tandläkare, revisor och handelsagent (”agentes mediadores”).

Artikel 15

Osjälvständigt personligt arbete

1. Därest icke bestämmelserna i artiklarna 16, 18, och 19 i detta avtal annat föranleda skola arvoden, löner och andra liknande vederlag som person, bosatt i avtalsslutande stat uppbär för personligt arbete, beskattas allenast i denna stat, såvida icke arbetet utförts i den andra avtalsslutande staten. Om arbetet utförts i den andra staten, må vederlaget härför beskattas i denna stat.

2. Utan hinder av bestämmelserna i punkt 1 ovan skall vederlag, som i avtalsslutande stat bosatt person uppbär för arbete

este otro Estado. Sin embargo, las ganancias derivadas de la enajenación de bienes muebles mencionados en el párrafo 3 del Artículo 22 sólo pueden someterse a imposición en el Estado contratante al que, de acuerdo con dicho Artículo, corresponde el derecho a gravarlos.

3. Las ganancias derivadas de la enajenación de cualquier otro bien distinto de los mencionados en los párrafos 1 y 2, sólo pueden someterse a imposición en el Estado en que reside el transmitente.

Artículo 14

Profesiones independientes

1. Las rentas obtenidas por un residente de un Estado contratante por la prestación de servicios profesionales o el ejercicio de otras actividades independientes de naturaleza análoga, sólo pueden someterse a imposición en este Estado a no ser que dicho residente disponga de manera habitual en el otro Estado contratante de una base fija para el ejercicio de su actividad. En este último caso, dichas rentas pueden someterse a imposición en el otro Estado, pero sólo en la medida en que proceda atribuirlas a la base fija.

2. La expresión ”servicios profesionales” comprende, especialmente, las actividades científicas, literarias, artísticas, de educación o enseñanza, así como las actividades independientes de los médicos, abogados, ingenieros, arquitectos, odontólogos, contadores y agentes mediadores.

Artículo 15

Trabajo dependiente

1. Sin perjuicio de las disposiciones de los Artículos 16, 18 y 19, los sueldos, salarios y remuneraciones similares obtenidos por un residente de un Estado contratante por razón de un empleo, sólo pueden someterse a imposición en este Estado, a no ser que el empleo se ejerza en el otro Estado contratante. Si el empleo se ejerce en este último Estado, las remuneraciones derivadas del mismo pueden someterse a imposición en este Estado.

2. No obstante las disposiciones del párrafo 1, las remuneraciones obtenidas por un residente de un Estado contratante por razón

som utförts i den andra avtalsslutande staten, beskattas allenast i förstnämnda stat, under förutsättning att:

a) den som uppbär vederlaget vistas i denna andra stat under en tidrymd eller tidrymder, som sammanlagt icke överstiger 183 dagar under beskattningsåret i fråga,

b) vederlaget betalas av eller på uppdrag av en arbetsgivare, som ej är bosatt i denna andra stat, och

c) vederlaget ej såsom omkostnad belastar ett fast driftställe eller en stadigvarande anordning, som arbetsgivaren har i denna andra stat.

3. Utan hinder av vad som är stadgat ovan i denna artikel må vederlag för personligt arbete, som utförts ombord på fartyg eller luftfartyg i internationell trafik, beskattas i den avtalsslutande stat, i vilken företaget har sin verkliga ledning.

Artikel 16

Styrelsearvoden

Styrelsearvoden eller liknande vederlag, som uppbäres av person bosatt i avtalsslutande stat i egenskap av styrelseledamot i bolagets styrelse eller förvaltningsorgan i den andra avtalsslutande staten, må beskattas i denna andra stat.

Artikel 17

Konstnärer och idrottsmän

Utan hinder av bestämmelserna i artiklarna 14 och 15 av detta avtal må inkomst, som professionella konstnärer, såsom skådespelare, filmskådespelare, radio- eller televisionsartister och musiker ävensom idrottsmän förvärva i denna sin yrkesutövning, beskattas i den avtalsslutande stat, i vilken denna verksamhet utövats.

Artikel 18

Pensioner

Därest icke av bestämmelserna i artikel 19 punkt 1 annat föranledes skola pensioner och liknande vederlag, som uppbäras i anledning av tidigare anställning, beskattas allenast i den avtalsslutande stat, i vilken den som uppbär vederlaget är bosatt.

de un empleo ejercido en el otro Estado contratante, sólo pueden someterse a imposición en el primer Estado si:

a) el empleado no permanece en total en el otro Estado, en uno o varios periodos, más de 183 días durante el año fiscal considerado, y

b) las remuneraciones se pagan por, o en nombre de, una persona que no es residente del otro Estado, y

c) las remuneraciones no se soportan por un establecimiento permanente o una base fija que la persona para quien se trabaja tiene en el otro Estado.

3. No obstante las disposiciones precedentes de este Artículo, las remuneraciones obtenidas por razón de un empleo ejercido a bordo de un buque o aeronave en tráfico internacional, pueden someterse a imposición en el Estado contratante donde se encuentre la sede de dirección efectiva de la empresa.

Artículo 16

Participaciones de Consejeros

Las participaciones, dietas de asistencia, y retribuciones similares que un residente de un Estado contratante obtiene como miembro de un Consejo de administración o de vigilancia de una sociedad residente del otro Estado contratante, pueden someterse a imposición en este otro Estado.

Artículo 17

Artistas y deportistas

No obstante las disposiciones de los artículos 14 y 15, las rentas obtenidas por los profesionales del espectáculo, tales como las artístas de teatro, cine, radiodifusión y televisión y los músicos, así como por los deportistas, por sus actividades personales en este concepto, pueden someterse a imposicion en el Estado contratante donde actúen.

Artículo 18

Pensiones

Sin perjuicio de las disposiciones del párrafo 1 del Artículo 19, las pensiones y remuneraciones similares pagadas, en consideración a un empleo anterior, a un residente de un Estado contratante, sólo pueden someterse a imposición en este Estado.

Artikel 19

Offentliga arvoden

1. Vederlag ävensom pensioner, som avtalsslutande stat, en adminstrativ del av eller lokal myndighet, organ med självbestämmanderätt i denna stat av sina medel eller särskilda fonder erlägger till fysisk person för arbete, som denne utfört i tjänst hos sagda stat, en administrativ del av eller lokal myndighet i sagda stat, må beskattas i denna avtalsslutande stat.

2. Bestämmelserna i artiklarna 15, 16 och 18 av detta avtal äro tillämpliga på vederlag och pensioner, som utbetalats för tjänster, utförda i samband med närings- eller affärsverksamhet, som bedrivits av avtalsslutande stat, dess administrativa del eller lokal myndighet.

Artikel 20

Professor, lärare och studerande

1. Professor eller lärare, bosatt i avtalsslutande stat, som under en tidrymd ej överstigande två år på inbjudan undervisar vid universitet, högskola eller annan högre undervisningsanstalt eller vetenskaplig forskningsanstalt för att utöva undervisnings- eller forskningsverksamhet i sådan inrättning i denna andra stat, beskattas icke för undervisningen eller forskningsverksamheten uppburet vederlag i denna andra stat.

2. Studerande eller affärspraktikant från avtalsslutande stat, som vistas i den andra staten allenast för sin undervisning eller utbildning, skall ej beskattas i denna andra stat för belopp, som han uppbär till bestridande av sitt uppehälle, studier eller sin utbildning, därest beloppen i fråga utbetalas till honom från källor utanför ifrågavarande stat.

Artikel 21

Icke särskilt nämnda inkomster

Inkomst, som icke uttryckligen nämnts i föregående artikel av detta avtal, skall be-

Artículo 19

Retribuciones públicas

1. Las remuneraciones, incluídas las pensiones, cualquiera que sea su beneficiario, pagadas, directamente o con cargo a un fondo especial, por un Estado contratante, una de sus asociaciones públicas o entidades locales, un organismo autónomo o persona jurídica de derecho público de este Estado, a una persona física, en consideración a servicios prestados en el ejercicio de funciones de carácter público, sólo pueden someterse a imposición en el Estado contratante del que proceden tales remuneraciones.

2. Las disposiciones de los Artículos 15, 16 y 18 se aplican a las remuneraciones y pensiones pagadas por servicios prestados en relación con las actividades comerciales o industriales, realizadas por un Estado contratante, una de sus asociaciones públicas o entidades locales.

Artículo 20

Profesores y estudiantes

1. Un residente de un Estado contratante que por invitación de una Universidad, Colegio u otro establecimiento de Enseñanza Superior o de investigación científica del otro Estado contratante visite este otro Estado solamente con el objeto de enseñar o realizar investigaciones científicas en tal institución, por un periodo que no exceda de dos años, no será gravado en este otro Estado por las remuneraciones que reciba por tales actividades de enseñanza o investigación

2. Las cantidades que un estudiante o una persona en prácticas, que sea o haya sido anteriormente residente de un Estado contratante y que se encuentre en el otro Estado contratante con el único fín de proseguir sus estudios o completar su formación, reciba para sufragar sus gastos de mantenimiento, estudios o formación, no se someterán a imposición en el Estado últimamente citado, siempre que tales cantidades procedan de fuentes de fuera de este Estado.

Artículo 21

Rentas no mencionadas expresamente

Las rentas de un residente de un Estado contratante no mencionadas expresamente en

skattas allenast i den stat, i vilken den som uppbär inkomsten är bosatt.

Kapitel 21

Beskattning av förmögenhet

Artikel 22

Förmögenhet

1. Fast egendom, som definierats i artikel 6 punkt 2 av detta avtal, må beskattas i den avtalsslutande stat, i vilken egendomen är belägen.

2. Lös egendom, som utgör driftkapital som är hänförlig till ett företags fasta driftställe eller ansluter sig till en stadigvarande anordning för utövandet av yrkesverksamhet, må beskattas i den avtalsslutande stat, i vilken det fasta driftstället eller den stadigvarande anordningen är belägen.

3. Fartyg och luftfartyg, som nyttjas i internationell trafik ävensom lös egendom, som är hänförlig till nyttjandet av sådana fartyg och luftfartyg, beskattas allenast i den avtalsslutande stat, i vilken företaget i fråga har sin verkliga ledning.

4. Alla andra slag av förmögenhet, som innehavas av person bosatt i avtalsslutande stat, beskattas allenast i denna stat.

Kapitel V

Metoder för eliminering av dubbelbeskattning

Artikel 23

Förfarandet för förhindrande av dubbelbeskattning

1. Då en person, bosatt i avtalsslutande stat uppbär inkomst från den andra avtalsslutande staten eller innehar förmögenhet i denna andra stat, som enligt bestämmelserna i detta avtal må beskattas i denna andra stat, skall den förstnämnda staten, därest icke bestämmelserna i punkt 2 av denna artikel annat föranleda, medgiva som avdrag från skatt på inkomst eller förmögenhet ett belopp, som motsvarar den del av skatten på inkomsten eller förmögenheten, vilken proportionellt hänför sig till den i den andra avtalsslutande staten inflytande inkomsten eller den där belägna förmögenheten.

2. Då i avtalsslutande stat bosatt person har inkomst, som i enlighet med bestämmelserna i artiklarna 10, 11 och 12 i detta avtal må beskattas i den andra staten, skall den förstnämnda staten från sagda persons skatt på inkomst medgiva ett avdrag, motsvarande det skattebelopp, som erlagts i den andra avtalsslutande staten. Avdraget må dock icke överstiga beloppet av den del av skatten, beräknad utan dylikt avdrag, som belöper sig på från den andra staten förvärvad inkomst.

3. Har i fråga om skatt på dividender, räntor och royalty, vilka härrör av lån eller utlåning, på grundvalen av den avtalsslutande statens inre lagstiftning beviljats fullständig befrielse eller nedsättning, skall den andra avtalsslutande staten med tillämpning av bestämmelserna i punkt 2 denna artikel avdraga från sin skatt ett belopp motsvarande den skatt, som borde ha uppburits, om sådan befrielse ej medgivits.

Kapitel VI

Särskilda föreskrifter

Artikel 24

Förbud mot diskriminering

1. Medborgare i avtalsslutande stat skola icke i den andra staten bliva föremål för någon beskattning eller någon därmed sammanhängande förpliktelse av annat slag eller mer tyngande än medborgarna i den senare staten under samma förhållanden.

2. Uttrycket "medborgare" innefattar:
a) alla fysiska personer, som äro medborgare i avtalsslutande stat;
b) alla juridiska personer och sammanslutningar, som bildats jämlikt gällande lag i avtalsslutande stat.

3. Beskattningen av ett fast driftställe, som företag i avtalsslutande stat har i den andra staten, skall i denna andra stat icke vara mindre fördelaktig än beskattningen av

Capítulo IV

Imposición sobre el patrimonio

Artículo 22

Patrimonio

1. El patrimonio constituído por bienes inmuebles, según se definen en el párrafo 2 del Artículo 6, puede someterse a imposición en el Estado contratante en que los bienes estén sitos.

2. El patrimonio constituído por bienes muebles que formen parte del activo de un establecimiento permanente de una empresa, o por bienes muebles que pertenezcan a una base fija utilizada para el ejercicio de una actividad profesional, puede someterse a imposición en el Estado contratante en que el establecimiento permanente o la base fija estén situados.

3. Los buques y aeronaves dedicados al tráfico internacional y los activos, que no sean bienes inmuebles, afectos a su explotación, sólo pueden someterse a imposición en el Estado contratante en que esté situada la sede de dirección efectiva de la empresa.

4. Todos los demás elementos del patrimonio de un residente de un Estado contratante sólo pueden someterse a imposición en este Estado.

Capítulo V

Disposiciones para evitar la doble imposición

Artículo 23

Métodos para evitar la doble imposición

1. Cuando un residente de un Estado contratante obtenga rentas o posea bienes que, de acuerdo con las disposiciones del presente Convenio puedan someterse a imposición en el otro Estado contratante, el primer Estado, salvo lo dispuesto en el párrafo 2 siguiente, deducirá del impuesto sobre la renta o del impesto sobre el patrimonio un importe igual a la fracción de impuesto correspondiente, según el caso, a las rentas recibidas del otro Estado contratante o al patrimonio poseído en este otro Estado contratante.

2. Cuando un residente de un Estado contratante obtenga rentas que, de acuerdo con las disposiciones de los Artículos 10, 11 y 12, puedan someterse a imposivión en el otro Estado contratante, el primer Estado deducirá del impuesto sobre las rentas de esta persona una cantidad igual al impuesto pagado en el otro Estado contratante. Sin embargo, esta deducción no puede exceder de la parte del impuesto, computada antes de la deducción, correspondiente a la renta obtenida en el otro Estado contratante.

3. Para la aplicación de lo dispuesto en el párrafo 2 de este Artículo, cuando sea de aplicación una exención total o parcial de los impuestos exigibles sobre los intereses de empréstitos o préstamos, dividendos y cánones, concedida por la legislación interna de uno de los Estados contratantes, el otro Estado contratante deducirá de la cuota impositiva que correspondería pagar en dicho Estado, una cantidad igual al impuesto que correspondería pagar en el Estado que concede la exención, si tal exencion no existiese.

Capítulo VI

Disposiciones especiales

Artículo 24

No discriminación

1. Los nacionales de un Estado contratante no serán sometidos en el otro Estado contratante a ningún impuesto ni obligación relativa al mismo que no se exijan o que sean más gravosos que aquellos a los que estén o puedan estar sometidos los nacionales de este último Estado que se encuentren en las mismas condiciones.

2. El término "nacionales" significa:
a) todas las personas físicas que posean la nacionalidad de un Estado contratante;
b) todas las personas jurídicas, sociedades de personas y asociaciones, constituidas con arreglo a las leyes vigentes en un Estado contratante.

3. Un establecimiento permanente que una empresa de un Estado contratante tenga en el otro Estado contratante no será sometido a imposición en este Estado de manera menos

företag i den andra staten, som bedriva liknande verksamhet.

Denna bestämmelse skall icke anses medföra förpliktelse för avtalsslutande stat att medgiva personer bosatta i den andra avtalsslutande staten sådan rätt till personliga avdrag vid beskattningen, skattebefrielser eller skattenedsättningar på grund av civilstånd eller försörjningsplikt mot familj, som medgives personer, bosatta i den förstnämnda staten.

4. Företag i avtalsslutande stat, vars kapital direkt eller indirekt antingen helt eller delvis äges av en i den andra avtalsslutande staten bosatt person eller av där bosatta eller varöver sagda personer på nämnt sätt bestämmer, må icke i den förstnämnda staten påföras andra eller tyngre skatter eller till beskattningen anslutna förpliktelser än andra liknande företag i sagda stat äro eller kunna bli underkastade.

5. Bestämmelserna i denna artikel äga tillämpning i fråga om samtliga i detta avtal behandlade skatter.

Artikel 25

Överenskommelseförfarande

1. Avser i avtalsslutande stat bosatt person att i endera av båda staterna vidtagits åtgärder, som för honom medfört eller komma att medföra en mot detta avtal stridande beskattning, må han, oberoende av de i berörda staters interna lagstiftning honom förbehållna rättsmedlen, göra framställning i saken hos behörig myndighet i den stat, i vilken han är bosatt.

2. Om den behöriga myndigheten finner framställningen grundad, men ej själv kan åvägabringa en tillfredsställande lösning, skall myndigheten söka lösa frågan genom ömsesidig överenskommelse med den behöriga myndigheten i den andra avtalsslutande staten så att en mot detta avtal stridande beskattning undvikes.

3. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna skola eftersträva att genom ömsesidig överenskommelse undanröja svårigheter eller tvivelsmål, som uppkomma rörande tolkningen eller tillämpningen av detta avtal. De kunna jämväl föra förhandlingar om förhindrande av dubbelbeskattning i sådana fall, som ej omfattas av detta avtal.

favorabde que las empresas de este último Estado que realicen las mismas actividades.

Esta disposición no obliga a un Estado contratante a conceder a los residentes del otro Estado contratante las deducciones personales, desgravaciones y reducciones de impuestos que otorgue a sus propios residentes en consideración a su estado civil o cargas familiares.

4. Las empresas de un Estado contratante, cuyo capital esté, en todo o en parte, poseido o controlado, directa o indirectamente, por uno o más residentes del otro Estado contratante, no serán sometidas en el Estado contratante citado en primer lugar a nigún impuesto ni obligación relativa al mismo que no se exijan o que sean más gravosos que aquellos a los que estén o puedan estar sometidas las empresas similares del primer Estado.

5. El presente Artículo es de aplicación a todos los impuestos comprendidos en este Convenio.

Artículo 25

Procedimiento amistoso

1. Cuando un residente de un Estado contratante considere que las medidas tomadas por uno o ambos Estados contratantes implican o puedan implicar para él un gravamen que no esté conforme con el presente Convenio, con independencia de los recursos previstos por la legislación nacional de los Estados, podrá someter su caso a la Autoridad competente del Estado contratante del que es residente.

2. Esta Autoridad competente, si la reclamación le parece fundada y si ella misma no está en condiciones de adoptar una solución satisfactoria, hará lo posible por resolver la cuestión mediante un acuerdo amistoso con la Autoridad competente del otro Estado contratante, a fín de evitar la imposición que no se ajuste a este Convenio.

3. Las Autoridades competentes de los Estados contratantes harán lo posible por resolver mediante acuerdo amistoso las dificultades o disipar las dudas que plantee la interpretación o aplicación del presente Convenio. También podrán ponerse de acuerdo para tratar de evitar la doble imposición en los casos no previstos en el mismo.

4. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna må i det syfte som avses i de föregående punkterna, för att uppnå avtal rådgöra direkt med varandra. Ifall muntliga överläggningar förefalla att underlätta en överenskommelse, må sådana överläggningar äga rum i en kommission, bestående av representanter för de behöriga myndigheterna i de båda avtalsslutande staterna.

Artikel 26

Diplomater och konsuler

Detta avtal berör icke sådana privilegier i beskattningshänseende, vilka enligt folkrättens allmänna regler eller jämlikt föreskrifter i särskilda överenskommelser tillkomma diplomatiska eller konsulära tjänstemän.

Artikel 27

Utbyte av upplysningar

1. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna skola ömsesidigt utbyta upplysningar, vilka äro erforderliga för att genomföra detta avtal samt upplysningar om de lagar i de avtalsslutande staterna, som gälla i detta avtal avsedda skatter, i den mån beskattning på grund av dem beröras av detta avtal. Alla sålunda utbytta upplysningarna skola hållas hemliga och må yppas endast för myndigheter och personer, vilka det åligger att fastställa eller uppbära dessa skatter.

2. Bestämmelserna i punkt 1 skola likväl icke tolkas så, att de skulle förplikta avtalsslutande stat att:

a) vidtaga administrativa åtgärder, som icke stå i överensstämmelse med dess eller den andra statens lagstiftning eller administrativa praxis;

b) lämna upplysningar, vilka inom gränserna för lag eller normalt administrativt förfarande icke kunna införskaffas i den ena eller den andra avtalsslutande staten;

c) lämna upplysningar, vilka skulle blotta till affärsverksamhet hänförlig hemlighet eller en industri- eller yrkeshemlighet eller ett förfaringssätt eller upplysningar, vilka skulle skada dtn allmänna ordningen (orden público).

11533/66

4. Las Autoridades competentes de los Estados contratantes podrán comunicarse directamente entre sí a fín de lograr los acuerdos a que se refieren los párrafos anteriores. Cuando se considere que estos acuerdos pueden facilitarse mediante contactos personales, el intercambio de puntos de vista podrá realizarse en el seno de una comisión compuesta por representantes de las Autoridades competentes de ambos Estados contratantes.

Artículo 26

Funcionarios diplomáticos y consulares

Las disposiciones del presente Convenio no afectan a los privilegios fiscales que disfrutan los funcionarios diplamáticos o consulares de acuerdo con los principios generales del Derecho Internacional o en virtud de acuerdos especiales.

Artículo 27

Intercambio de información

1. Las Autoridades competentes de los Estados contratantes intercambiarán las informaciones necesarias para la aplicación del presente Convenio y de las leyes internas de los Estados contratantes relativas a los impuestos comprendidos en el mismo que se exijan de acuerdo con él. Las informaciones así intercambiadas serán mantenidas secretas y no se podrán revelar a ninguna persona o Autoridad que no esté encargada de la liquidación o recaudación de los impuestos objeto del presente Convenio.

2. En ningun caso, las disposiciones del párrafo 1 obligan a un Estado contratante a:

a) adoptar medidas administrativas contrarias a su legislación o práctica administrativa o a las del otro Estado contratante;

b) suministrar información que no se pueda obtener sobre la base de su propia legislación o práctica administrativa normal o de las del otro Estado contratante;

c) transmitir informaciones que revelen un secreto comercial, industrial, de negocios o profesional o un procedimiento comercial o industrial, o informaciones cuya comunicación sea contraria al orden público.

Artikel 28

Ikraftträdandet

1. Detta avtal skall ratificeras och ratifikationshandlingarna skola så snart som möjligt utväxlas i Madrid.

2. Avtalet träder i kraft då ratifikationshandlingarna utväxlats och dess bestämmelser äga för första gången tillämpning:

a) i Spanien: i fråga om skatter, vilka förfalla till betalning efter den 1 januari det år som följer det näst efter det år då ratifikationshandlingarna utväxlats;

b) i Finland: i fråga om skatter, vilka förfalla till betalning efter den 1 januari det beskattningsår som följer näst efter det år då ratifikationshandlingarna utväxlats, eller därefter.

Artikel 29

Uppsägning

Detta avtal skall förbliva i kraft till dess detsamma uppsagts av endera avtalsslutande staten. Vardera avtalsslutande staten må på diplomatisk väg uppsäga avtalet genom underrättelse senast sex månader före utgången av varje kalenderår. I händelse av sådan uppsägning skall avtalet upphöra att vara i kraft:

a) i Spanien: i fråga om skatter, vilka förfalla till betalning efter den 1 januari det år, som följer näst efter uppsägningsåret.

b) i Finland: i fråga om skatter, vilka förfalla till betalning efter den 1 januari det beskattningsår som följer näst efter uppsägningsåret, eller därefter.

Till bekräftelse härav ha undertecknade befullmäktigade ombud undertecknat detta avtal och försett detsamma med sina sigill.

Som skedde i Helsingfors den 15 november 1967 i tvenne exemplar på finska och spanska språket, vilka båda texter äga lika vitsord.

Åke Frey

Artículo 28

Entrada en vigor

1. El presente Convenio será ratificado y los Instrumentos de ratificación serán intercambiados en Madrid lo antes posible.

2. Una vez intercambiados los Instrumentos de ratificación el Convenio entrará en vigor y sus disposiciones se aplicarán por primera vez:

a) En España: para los impuestos que se devenguen a partir del 1 de Enero del año siguiente a aquél en que se hayan intercambiado los Instrumentos de ratificación;

b) En Finlandia: para los impuestos que se devenguen el año fiscal que empieza el 1 de Enero siguiente al año en que se hayan intercambiado los Instrumentos de ratificación o después de esta fecha.

Artículo 29

Denuncia

El presente Convenio permanecerá en vigor hasta que se denuncie por uno de los Estados contratantes. Cualquiera de ellos podrá denunciarlo por vía diplomática, comunicándolo al menos con seis meses de antelación a la terminación de cada año natural. En tal caso, el Convenio dejará de tener efecto:

a) En España: para los impuestos que se devenguen a partir del 1 de Enero del año siguiente a aquél en que se efectúe la denuncia;

b) En Finlandia: para los impuestos que se devenguen el año fiscal que empieza el 1 de Enero siguiente al año en que se efectúe la denuncia o después de esta fecha.

En fe de lo cual los Plenipotenciarios nombrados han firmado y sellado este Convenio.

Hecho en Helsinki en idiomas español y finés en doble ejemplar, haciendo fe ambos textos igualmente, el 15 noviembre 1967.

Manuel Viturro

Regeringens proposition till Riksdagen om godkännande av vissa stadganden i avtalet med Spanien för förhindrande av dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet.

På önskan av vissa organisationer inom näringslivet tog man från finsk sida år 1964 initiativ till att med Spanien åstadkomma ett avtal för förhindrande av dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet. Av de båda länderna utsedda delegationer underhandlade i saken i mars 1966 i Madrid. Ett utkast till överenskommelse, som baserade sig på resultatet av dessa underhandlingar paraferades och sedan utkastet till vissa delar kompletterats undertecknades avtalet i Helsingfors den 15 november 1967.

Med synnerligen få undantag följer skatteavtalet ett av skattekommittén inom Europas ekonomiska samarbets- och utvecklingsorganisation (OECD) utarbetat utkast till avtal och motsvarar det till sitt innehåll närapå helt den mellan Norge och Spanien 1963 avslutade överenskommelsen.

Skatteavtalets huvudprincip är, att inkomst beskattas i den avtalsslutande stat, i vilken den som uppbär inkomsten är bosatt (t. ex. art. 7 ”Affärsinkomst” och art. 21 ”Icke särskilt nämnda inkomster”). De artiklar som berör beskattningsteknisk hemort (art. 4) och definitioner, såsom t. ex. begreppet fast driftställe (art. 5) motsvarar även föreskrifterna i förutnämnda modellavtal.

Bestämmelserna angående beskattning av fast egendom (art. 6), affärsinkomst (art. 7), inkomst av sjö- och luftfart (art. 8), inkomst av associerade företag (art. 9), försäljningsvinst (art. 13) och förmögenhet (art. 22) motsvarar även allmän praxis. Detsamma gäller de särskilda föreskrifterna i kapitel VI, såsom t. ex. förbud mot diskriminering (art. 24), överenskommelseförande (art. 25), utbyte av upplysningar (art. 25) samt diplomater och konsuler (art. 27).

Även beträffande beskattningen av dividender och räntor bör avtalet anses motsvara gällande praxis i det avseende, att beskattningsrätten i princip tillkommer den stat, där mottagaren är bosatt, dock sålunda, att källstaten förbehåller sig rätt att uppbära en källskatt. Källskatten för dividender är en allmänt tillämpad skatt på 15 % av dividendens totalbelopp och motsvarande källskatt i dotterbolagsförhållandet är 10 %, medan modellavtalet i detta fall rekommenderar en källskatt på 5 %. Den ”ägandeandelströskel” som utgör villkor för moderbolagsförmånen är 25 % av moderbolagets aktiekapital. Även källskatten på 10 % i fråga om räntor motsvarar rekommendationen i förutnämnda modellavtal.

I enlighet med ett förslag från spansk sida har man beträffande royalty avvikit från den sedvanliga ståndpunkten såtillvida, att det utbetalande landet får uppbära en källskatt som icke överstiger 5 %. Finland har i vissa av sina tidigare skatteavtal godkänt källskatt även beträffande royalty. Enligt avtalet med Österrike uppbäres en källskatt på 10 %, men detta gäller endast royalty till moderbolaget i ett dotterbolagsförhållande och ägandeandelströskeln utgör 50 % av dotterbolagets stamkapital. Även enligt avtalet med Israel uppbäres en källskatt på 25 procent och i enlighet med skatteavtalet med Förenade Arabrepubliken en källskatt på 15 procent.

Vid beskattningen av inkomst, som förvärvas genom personligt arbete, motsvarar bestämmelserna allmän praxis (art. 14—20). Nästan såsom enda undantag må nämnas att gruppen utövare av fritt yrke (art. 14 p. 2) kompletterats med ”handelsagenter” (agentes mediadores).

Vid elimineringen av dubbelbeskattning (art. 23) tillämpa båda avtalsslutande parter befrielseförfarandet, enligt vilket den skattskyldiges hemstat från egen skatt medger ett avdrag, utgörande den del av skatten, som motsvarar den i den andra staten influtna inkomsten eller den där befintliga förmögenheten. Sedvanligt undantag utgöra de av rörligt kapital influtna inkomsterna, såsom dividend, ränta och royalty. Det land, där mottagaren är bosatt, skall med i avtalsbestämmelsen nämnd begränsning från sin

skatt avdra den skatt, som uppburits i källstaten. Såsom ett särdrag i avtalet ingår i denna artikel även medgivande av gottgörelse för skatt, som utgår i den stat, där mottagaren är bosatt, på dividend, ränta och royalty på grund av undantagsvis genom specialbestämmelse avlyft skatt som vanligtvis uppbäres i källstaten. Stadgandet syftar till, att den förmån, som källstaten i form av skattefrihet ensidigt medger utländska investerare, inte skall bli omintetgjord genom att beskattningsmyndigheten i den stat, där mottagaren är bosatt beskattar även den i källstaten befriade inkomstandelen. I internationell skatterätt kallas förfarandet "motsvarande avdrag" (matching credit, fictitious credit, tax sparing osv.). Ett motsvarande stadgande ingår även i skatteavtalet med Israel.

Avtalet träder i kraft då ratifikationshandlingarna utväxlats och dess bestämmelser äga för första gången tillämpning i Finland i fråga om skatter, vilka förfalla till betalning efter den 1 januari det beskattningshår som följer näst efter det år, då ratifikationshandlingarna utväxlats, eller därefter. I Spanien tillämpas avtalet på motsvarande sätt räknat från den 1 januari det år som följer näst efter det år då ratifikationshandlingarna utväxlats.

Med stöd av vad ovan anförts, föreslås i enlighet med 33 § regeringsformen,

att Riksdagen måtte godkänna de föreskrifter och bestämmelser i det i Helsingfors den 15 november 1967 mellan Finland och Spanien ingångna avtalet för förhindrande av dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet, vilka kräver Riksdagens samtycke.

Enär ifrågavarande avtal innefattar föreskrifter, vilka hänföra sig till området för lagstiftningen, förelägges Riksdagen samtidigt till antagande följande lagförslag:

Lag

om godkännande av vissa stadganden i avtalet mellan Finland och Spanien för förhindrande av dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet.

I enlighet med Riksdagens beslut stadgas:

Föreskrifterna och bestämmelserna i det i Helsingfors den 15 november 1967 undertecknade avtalet för förhindrande av dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet skola, försåvitt de höra till lagstiftningens område, vara i kraft såsom om dem överenskommits. Närmare bestämmelser som äro erforderliga för verkställigheten av nämnda föreskrifter och bestämmelser utfärdas genom förordning.

Helsingfors den 8 december 1967.

Republikens President

Tf. minister för utrikesärendena

AVTAL

mellan Republiken Finland och Spanien för förhindrande av dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet.

Republiken Finlands President och Spaniens Statsöverhuvud ha, föranledda av önskan att ingå ett avtal om förhindrande av dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet i detta syfte till sina befullmäktigade ombud förordnat:

Republiken Finlands President:

Avdelningschefen
Åke Frey

Spaniens Statsöverhuvud:

Hans Excellens, Spaniens Ambassadör
Manuel Viturro,

vilka, efter att för varandra ha företett sina fullmakter och funnit dem vara riktiga och behöriga, överenskommit om följande:

Kapitel I

Avtalets tillämpningsområde

Artikel 1

Personligt tillämpningsområde

Detta avtal tillämpas på personer, som äro bosatta i någondera av de avtalsslutande staterna eller i båda staterna.

Artikel 2

I avtalet avsedda skatter

1. Avtalet är tillämpligt på skatter på inkimst och förmögenhet, vilka uppbäras av någondera av de avtalsslutande staterna eller dess administrativa del eller lokala myndig-

CONVENIO

entre España y la República de Finlandia para evitar la doble imposición en materia de impuestos sobre la renta y sobre el patrimonio

El Jefe del Estado español y el Presidente de la República Finlandesa, deseando concluir un Convenio para evitar la doble imposición en materia de impuestos sobre la renta y sobre el patrimonio, han designado a tal efecto como plenipotenciarios:

El Jefe del Estado español:

Al Excmo Señor Don Manuel Viturro
Embajador de España

El Presidente de la República Finlandesa:

Al Excmo Señor Don Åke Frey
Director de Protocolo

los cuales, después de haber canjeado sus plenipotencias y haberlas encontrado en buena y debida forma, han acordado lo siguiente:

Capítulo I

Ambito de aplicación del Convenio

Artículo 1

Ambito personal

El presente Convenio se aplica a las personas residentes de uno o de ambos Estados contratantes.

Artículo 2

Ambito objetivo

1. El presente Convenio se aplica a los impuestos sobre la renta y sobre el patrimonio exigibles por cada uno de los Estados contratantes, asociaciones públicas y entida-

heter, oberoende av sättet för skattens uppbärande.

2. Med skatter på inkomst och förmögenhet förstås alla skatter, som utgå på inkomst eller på förmögenhet i dess helhet eller på delar av inkomst eller förmögenhet, däri inbegripna skatter på vinst genom överlåtelse av lös eller fast egendom samt på totalbeloppet av arbetslöner, som utbetalats av företag (förutom socialskyddsandelen) ävensom skatter på värdestegring.

3. De skatter, på vilka avtalet skall äga tillämpning, äro för närvarande isynnerhet:

a) I Spanien:

1) allmän skatt som fysiska personer erlägger på inkomst;

2) allmän skatt på bolags och andra juridiska personers inkomst medräknad specialskatten på 4 % enligt artikel 104 lagen den 11 juni (41/1964);

3) följande skatter: skatt på fastighet på landet samt skatt på kreatur, skatt på fastighet i stad, skatt på personlig arbetsinkomst, skatt på inkomst av kapital, skatt på kommersiell och industriell verksamhet samt inkomst därav;

4) skatt på inkomst (av arbete och förmögenhet) och på bolags affärsinkomst i Fernando Póo, Rio Muni, Sahara och Ifni;

5) beträffande i lagen den 26 december 1958 avsedda företag, som bedriva undersökning och utvinning av oljefyndigheter, är avtalet tillämpligt, utöver på övriga i denna artikel uppräknade skatter, på roaltyn för marken, på skatten på bruttoavkastningen samt på den särskilda skatten på ifrågavarande företags vinst;

6) kommunala skatter på inkomst och förmögenhet (vilka skatter i det följande benämnas "spansk skatt").

b) i Finland:

1) inkomst- och förmögenhetsskatten;

2) kommunalskatten;

3) kyrkoskatten;

4) sjömansskatten; (vilka skatter i det följande benämnas "finsk skatt").

des locales, cualquiera que sea el sistema de su exacción.

2. Se consideran impuestos sobre la renta y sobre el patrimonio los que gravan la totalidad de la renta o del patrimonio, o cualquier parte de los mismos, incluídos los impuestos sobre las ganancias derivadas de la enajenación de bienes muebles o inmuebles, los impuestos sobre el importe de los salarios pagados por las empresas (no se incluyen las cuotas de seguridad social), así como los impuestos sobre las plus-valías.

3. Los impuestos actuales a los que, concretamente, se aplica este Convenio son:

a) en España:

1) el Impuesto general sobre la renta de las personas físicas;

2) el Impuesto general sobre la renta de sociedades y demás entidades jurídicas, con inclusión del gravámen especial del 4 % establecido por el Artículo 104 de la Ley 41/1964, de 11 de junio;

3) los siguientes impuestos a cuenta: la Contribución territorial sobre la Riqueza Rústica y Pecuaria, la Contribución Territorial sobre la Riqueza Urbana, el Impuesto sobre los Rendimientos del Trabajo Personal, el Impuesto sobre las Rentas del Capital y el Impuesto sobre actividades y Beneficios Comerciales e Industriales;

4) en Fernando Póo, Río Muni, Sahara e Ifni, los impuestos sobre la renta (sobre los rendimientos del trabajo y del patrimonio) y sobre el beneficio de las empresas;

5) para las empresas reguladas por la Ley de 26 de diciembre de 1958 que se dedican a la investigación y explotación de hidrocarburos, además de a los otros impuestos enumerados en este Artículo, al canon de superficie, al impuesto sobre el producto bruto y al impuesto especial sobre los beneficios de dichas sociedades;

6) los impuestos locales sobre la renta o el patrimonio (los que, en lo sucesivo se denominan "impuesto español").

b) en Finlandia:

1) Impuesto estatal sobre la Renta y el Patrimonio;

2) Impuesto local sobre la Renta;

3) Impuesto para la iglesia;

4) Impuesto sobre los marinos. (Los que en lo sucesivo se denominan "impuesto finés").

4. Avtalet skall likaledes tillämpas på skatter av samma eller likartat slag, vilka framdeles påföras utöver eller i stället för de för närvarande utgående skatterna. Vederbörande myndigheter i de båda avtalsslutande staterna skola årligen meddela varandra i skattelagstiftningen företagna ändringar.

Kapitel II

Definitioner

Artikel 3

Allmänna definitioner

1. Där icke sammanhanget annat föranleder, skall i detta avtal:

a) uttrycket "Spanien" åsyfta spanska staten (och då den användes i geografisk betydelse Iberiska halvön, Balearerna, Kanarieöarna, spanska orter och provinser i Afrika, Spanska Guinea, som utvecklas för självbestämmanderätt och består av områdena Rio Muni och Fernando Póo).

b) uttrycket "Finland" åsyfta republiken Finlands territorium.

c) uttrycken "avtalsslutande stat" och "den andra avtalsslutande staten" åsyfta Spanien eller Finland, allteftersom sammanhanget förutsätter;

d) uttrycket "person" inbegripa fysisk person, bolag och varje annan sammanslutning av personer;

e) uttrycket "bolag" åsyfta varje slag av juridisk person eller varje slag av sammanslutning, som i beskattningshänseende behandlas såsom juridisk person;

f) uttrycken "företag i avtalsslutande stat" och "företag i den andra avtalsslutande staten" åsyfta ett företag, som bedrives av person, som är bosatt i den ena (vederbörande stat, dess administrativa del och lokala myndigheter medräknade) eller i den andra avtalsslutande staten (vederbörande stat, dess administrativa del och lokala myndigheter medräknade), allteftersom sammanhanget kräver;

g) uttrycket "behörig myndighet" åsyfta

4. El presente Convenio se aplicará también a los impuestos futuros de naturaleza idéntica o análoga que se añadan a los actuales o que los sustituyan. Cada año, las Autoridades competentes de los Estados contratantes se comunicarán las modificaciones que se hayan introducido en sus respectivas legislaciones fiscales.

Capítulo II

Definiciones

Artículo 3

Definiciones generales

1. En el presente Convenio, a menos que de su texto se infiera una interpretación diferente:

a) el término "España" significa el Estado español (y cuando se emplea en sentido geográfico, España Peninsular, las Islas Baleares y Canarias, las Plazas y Provincias españolas en Africa y la Guinea Ecuatorial, formada por los territorios de Río Muni y Fernando Póo, estos dos territorios en proceso de autodeterminación);

b) el término "Finlandia", sigvifico el territorio del territorio de la República Finlandesa;

c) las expresiones "un Estado contratante" y "el otro Estado contratante" significan España o Finlandia según se derive del texto;

d) el término "persona" comprende las personas físicas, las sociedades y cualquier otra agrupasión de personas;

e) el término "sociedad" significa cualquier persona jurídica o cualquier entidad que deba considerarse persona jurídica a efectos impositivos;

f) las expresiones "empresa de un Estado contratante" y "empresa del otro Estado contratante" significan respectivamente una empresa explotada por un residente de un Estado contratante (incluído el propio Estado, sus asociaciones públicas y entidades locales) y una empresa explotada por un residente del otro Estado contratante (incluído el propio Estado, sus asociaciones públicas y entidades locales);

g) la expresión "Autoridad competente" significa:

1) i Spanien:

finansministeriet, "generaldirektören, för direkta skatter", eller vilken som hellst av ministeriet förordnad myndighet.

2) i Finland:

finansministeriet.

2. Då avtalsslutande stat tillämpar detta avtal, skall såvitt icke sammanhanget annat förutsätter varje däri förekommande uttryck, vars innebörd icke i detta avtal annorlunda angivits, anses ha den betydelse, som uttrycket har enligt gällande lagar inom den ifrågavarande staten rörande sådana skatter, som avses i avtalet.

Artikel 4

Beskattningsteknisk hemort

1. I detta avtal åsyftas med uttrycket "i avtalsslutande stat bosatt person" varje person, som enligt vederbörande stats lagstiftning är därstädes skattepliktig på grund av bostad, varaktig vistelse, plats för företagsledning eller annan liknande omständighet.

2. Då enligt bestämmelserna i punkt 1 ovan fysisk person är bosatt i båda staterna, skall följande gälla:

a) Vederbörande skall anses vara bosatt i den avtalsslutande stat, i vilken han har stadigvarande bostad till sitt förfogande. Har han stadigvarande bostad i båda staterna, anses han vara bosatt i den stat, med vilken han har de fastaste personliga och ekonomiska förbindelserna (centrum för livsintressena).

b) Om det icke kan avgöras, i vilkendera avtalsslutande staten vederbörandes centrum för livsintressena är beläget, eller om han icke har en stadigvarande bostad till sitt förfogande i någondera staten, anses han vara bosatt i den stat, där han vanligtvis vistas.

c) Vistas vederbörande vanligtvis i båda staterna eller vanligtvis icke vistas i någondera av dem, anses han vara bosatt i den stat, i vilken han är medborgare.

d) Är vederbörande medborgare i båda staterna eller om han icke är medborgare i någondera av dem, skola de behöriga myn-

1) En España:

el Ministro de Hacienda, el Director General de Impuestos Directos o cualquier otra Autoridad en quien el Ministro delegue.

2) En Finlandia:

el Ministro de Hacienda.

2. Para la aplicación del presente Convenio por un Estado contratante, cualquier expresión no definida de otra manera tendrá, a menos que el texto exija una interpretación diferente, el significado que se le atribuya por la legislación de este Estado contratante relativa a los impuestos que son objeto del presente Convenio.

Artículo 4

Domicilio fiscal

1. A los efectos del presente Convenio, se considera "residente de un Estado contratante", a toda persona que, en virtud de la legislación de este Estado, esté sujeta a imposición en él por razón de su domicilio, residencia, sede de dirección o cualquier otro criterio de naturaleza análoga.

2. Cuando en virtud de las disposiciones del párrafo 1, una persona física resulte residente en ambos Estados contratantes, el caso se resolverá según las siguientes reglas:

a) Esta persona será considerada residente del Estado contratante donde tenga una vivienda permanente a su disposición. Si tuviera una vivienda permanente a su disposición en ambos Estados contratantes, se considerará residente del Estado contratante con el que mantenga relaciones personales y económicas más estrechas (centro de intereses vitales);

b) Si no pudiera determinarse el Estado contratante en el que dicha persona tiene el centro de sus intereses vitales, o si no tuviera una vivienda permanente a su disposición en ninguno de los Estados contratantes, se considerará residente del Estado contratante donde viva de manera habitual;

c) Si viviera de manera habitual en ambos Estados contratantes o no lo hiciera en ninguno de ellos, se considerará residente del Estado contratante del que sea nacional;

d) Si fuera nacional de ambos Estados contratantes o no lo fuera de ninguno de ellos, las Autoridades competentes de los

digheterna i de båda staterna avgöra frågan genom ömsesidig överenskommelse.

3. Då en annan än en fysisk person enligt bestämmelserna i punkt 1 har sin hemvist i båda staterna, skall den anses ha hemvist i den avtalsslutande stat, där platsen för dess verkliga ledning är belägen.

Artikel 5

Fast driftställe

1. Med uttrycket "fast driftställe" avses i detta avtal en stadigvarande affärsanordning, i vilken företagets verksamhet uteslutande eller delvis utövas.

2. Såsom fast driftställe anses särskilt:

a) platsen för företagets ledning;
b) filial;
c) kontor;
d) fabrik;
e) verkstad;
f) gruva, stenbrott eller annan plats för tillvaratagande av naturtillgångar;
g) plats för byggnads- eller installationsarbete, som varar mer än tolv månader.

3. "Fast driftställe" skall icke anses innefatta:

a) användningen av utrymmen endast för lagring, utställning eller utlämnande av företaget tillhöriga varor;

b) innehavet av ett företaget tillhörigt varulager, avsett uteslutande för lagring, utställning eller utlämnande;

c) innehavet av ett företaget tillhörigt varulager, avsett uteslutande för bearbetning eller förädling genom ett annat företags försorg;

d) innehavet av en stadigvarande affärsanordning, avsedd uteslutande för inköp av varor eller införskaffande av upplysningar för företagets räkning;

e) innehavet av en stadigvarande affärsanordning, avsedd uteslutande för att för företagets räkning ombesörja reklam, införskaffa upplysningar, bedriva vetenskaplig forskning eller utöva annan liknande verksamhet av förberedande eller biträdande art.

4. Person som är verksam i avtalsslutande stat för ett företag i den andra staten, men

Estados contratantes resolverán el caso de común acuerdo.

3. Cuando en virtud de las disposiciones del párrafo 1, una sociedad sea residente de ambos Estados contratantes, se considerará residente del Estado contratante en que se encuentre su sede de dirección efectiva.

Artículo 5

Establecimiento permanente

1. A los efectos del presente Convenio, la expresión "establecimiento permanente" significa un lugar fijo de negocios en el que una empresa efectúe toda o parte de su actividad.

2. La expresión "establecimiento permanente" comprende, en especial:

a) las sedes de dirección;
b) las sucursales;
c) las oficinas;
d) las fábricas;
e) los talleres;
f) las minas, canteras o cualquier otro lugar de extracción de recursos naturales;
g) las obras de construcción o de montaje cuya duración exceda de doce meses.

3. El término "establecimiento permanente" no comprende:

a) la utilización de instalaciones con el único fín de almacenar, exponer o entregar mercancías pertenecientes a la empresa;

b) el mantenimiento de un depósito de mercancías pertenecientes a la empresa con el único fín de almacenarlas, exponerlas o entregarlas;

c) el mantenimiento de un depósito de mercancías pertenecientes a la empresa con el único fín de que sean tranformadas por otra empresa;

d) el mantenimento de un lugar fijo de negocios con el único fín de comprar mercancías o de recoger información para la empresa;

e) el mantenimiento de un lugar fijo de negocios con el único fín de hacer publicidad, suministrar información, realizar investigaciones científicas o desarrollar otras actividades similares que tengan carácter preparatorio o auxiliar, siempre que estas actividades se realicen para la propia empresa.

4. Una persona que actúe en un Estado contratante por cuenta de una empresa del

icke är sådan oberoende representant, som avses i punkt 5, anses såsom ett fast driftställe i den förstnämnda staten, om han innehar och i den förstnämnda staten regelbundet använder sig av fullmakt att sluta avtal i företagets namn samt om verksamheten icke begränsas till inköp av varor för företagets räkning.

5. Företag i avtalsslutande stat anses icke ha ett fast driftställe i den andra staten allenast på den grund, att företaget idkar affärsverksamhet i den andra staten genom förmedling av en mäklare, kommissionär eller annan oberoende representant, under förutsättning att dessa personer därvid fullgöra uppdrag, vilka tillhöra deras normala affärsverksamhet.

6. Allenast den omständigheten, att ett bolag i avtalsslutande stat innehar bestämmanderätten i eller underlyder ett bolag, hemmahörande i den andra staten eller som utför affärstransaktioner i denna andra stat (antingen genom ett fast driftställe eller annorledes) skall icke i och för sig medföra att någotdera bolaget betraktas såsom ett fast driftställe för det andra bolaget.

otro Estado contratante, salvo que se trate de un agente independiente comprendido en el párrafo 5, se considera que constituye establecimiento permanente en el Estado primeramente mencionado si tiene y ejerce habitualmente en este Estado poderes para concluir contratos en nombre de la empresa, a menos que sus actividades se limiten a la compra de mercancías para la misma.

5. No se considera que una empresa de un Estado contratante tiene establecimiento permanente en el otro Estado contratante por el mero hecho de que realice actividades en este otro Estado por medio de un corredor, un comisionista general, o cualquier otro mediador que goce de un estatuto independiente, siempre que estas personas actúen dentro del marco ordinario de su actividad.

6. El hecho de que una sociedad residente de un Estado contratante controle o sea controlada por una sociedad residente del otro Estado contratante o que realice actividades en este otro Estado (ya sea por medio de establecimiento permanente o de otra manera) no convierte por sí solo a cualquiera de estas sociedades en establecimiento permanente de la otra.

Kapitel III

Beskattning av inkomst

Artikel 6

Inkomst av fast egendom

1. Inkomst av fast egendom må beskattas i den avtalsslutande stat, i vilken egendomen finnes.

2. Uttrycket ”fast egendom” skall ha den betydelse som uttrycket har enligt gällande lagar i den avtalsslutande stat, i vilken egendomen i fråga finnes. Under detta uttryck inbegripes dock städse tillbehör till fast egendom, levande och döda inventarier i lantbruks- och skogsbruksföretag, rättigheter på vilka föreskrifterna i allmän lag angående fast egendom äga tillämpning, nyttjanderätt till fastighet ävensom rätt till föränderliga eller fasta ersättningar för nyttjandet av mineralfyndigheter, källor och andra naturtillgångar. Fartyg och luftfartyg skola däremot icke betraktas såsom fast egendom.

Capítulo III

Imposición sobre la renta

Artículo 6

Rentas de los bienes inmuebles

1. Las rentas procedentes de los bienes inmuebles pueden someterse a imposición en el Estado contratante en que tales bienes estén situados.

2. La expresión ”bienes inmuebles” se definirá de acuerdo con la Ley del Estado contratante en que los bienes estén situados. Dicha expresión comprende, en todo caso, los accesorios, el ganado y equipo utilizados en las explotaciones agrícolas y forestales, los derechos a los que se apliquen las disposiciones de derecho privado relativas a la propiedad territorial, el usufructo de bienes inmuebles y los derechos a percibir cánones variables o fijos por la explotación o la concesión de la explotación de yacimientos minerales, fuentes u otras riquezas del suelo. Los buques, embarcaciones y aeronaves no se consideran bienes inmuebles.

3. Bestämmelserna i punkt 1 av denna artikel skola äga tillämpning såväl på inkomst, vilken förvärvats genom omedelbart nyttjande av fastighet, som på inkomst, vilken erhålles genom uthyrning av fastighet eller genom varje annat nyttjande av fastigheten.

4. Bestämmelserna i punkterna 1 och 3 av denna artikel skola även äga tillämpning på inkomst av företags fasta egendom ävensom inkomst av fast egendom, som nyttjas vid utövandet av fria yrken.

Artikel 7

Affärsinkomst

1. Inkomst av företag i avtalsslutande stat må beskattas allenast i denna stat, såvida icke företaget bedriver rörelse i den andra staten från ett där beläget fast driftställe. Om företaget bedriver rörelse på nyss angivet sätt, må den andra staten beskatta företagets inkomst, men endast den del därav, som är hänförlig till det fasta driftstället.

2. Bedriver företag i avtalsslutande stat rörelse i den andra staten från ett där beläget fast driftställe, skall i vardera staten till det fasta driftstället hänföras den inkomst, som driftstället skulle ha kunnat medföra, därest driftstället varit ett fristående företag med samma eller liknande verksamhet, bedriven under samma eller liknande villkor, samt driftstället självständigt avslutat affärer med det företag, till vilket driftstället hör.

3. Vid bestämmandet av det fasta driftställets inkomst skall avdrag medgivas för kostnader som erlagts för det fasta driftställets räkning, häri inbegripen jämväl kostnaderna för företagets ledning och allmänna förvaltning, oavsett om kostnaderna erlagts i den stat, där det fasta driftstället är beläget eller annorstädes.

4. Vad i punkt 2 av denna artikel föreskrives skall emellertid i den mån i avtalsslutande stat inkomst, hänförlig till ett fast driftställe enligt praxis fastställts på grundval av en fördelning av företagets hela inkomst på de olika delarna av företaget icke

3. Las disposiciones del párrafo 1 se aplican a las rentas derivades de la utilización directa, del arrendamiento o de cualquier otra forma de explotación de los bienes inmuebles.

4. Las disposiciones de los párrafos 1 y 3 se aplican igualmente a las rentas derivadas de los bienes inmuebles de las empresas y de los bienes inmuebles utilizados para el ejercicio de servicios profesionales.

Artículo 7

Beneficios de las empresas

1. Los beneficios de una empresa de un Estado contratante solamente pueden someterse a imposición en este Estado, a no ser que la empresa efectúe operaciones en el otro Estado por medio de un establecimiento permanente situado en él. En éste último caso, los beneficios de la empresa pueden someterse a imposición en el otro Estado pero sólo en la medida en que puedan atribuirse al establecimiento permanente.

2. Cuando una empresa de un Estado contratante realice negocios en el otro Estado contratante por medio de un establecimiento permanente situado en él, en cada Estado contratante se atribuirán al establecimiento permanente los beneficios que éste obtendría si fuese una empresa distinta y separada que realizase las mismas o similares actividades, en las mismas o similares condiciones, y tratase con total independencia con la empresa de la que es establecimiento permanente.

3. Para la determinación del beneficio del establecimiento permanente se permitirá la deducción de los gastos para los fines del establecimiento permanente, debidamente demostrados, comprendidos los gastos de dirección y generales de administración para los mismos fines, igualmente demostrados, tanto si se efectúan en el Estado en que se encuentre el establecimiento permanente o en otra parte.

4. Mientras sea usual en un Estabo contratante determinar los beneficios imputables a los establecimientos permanentes sobre la base de un reparto de beneficios totales de la empresa entre sus diversas partes, lo establecido en el párrafo 2 no impedirá que

utgöra hinder för att i denna avtalsslutande stat den skattepliktiga inkomsten bestämmes genom ett dylikt brukligt förfarande. Fördelningssättet skall likväl härvid leda till ett resultat, som överenskommer med de i denna artikel fastställda principerna.

5. Inkomst skall icke anses hänförlig till ett fast driftställe allenast av den anledningen att det fasta driftstället inköpt varor för företagets räkning.

6. Vid tillämpningen av bestämmelserna i föregående punkter skall inkomst, hänförlig till fast driftställe bestämmas genom samma förfarande år från år, såvida icke giltiga skäl annat föranleda.

7. Då inkomst omfattar vinst, som behandlas särskilt för sig i andra artiklar av detta avtal, skall bestämmelserna i denna artikel icke inverka på föreskrifterna i sagda artiklar.

Artikel 8

Sjöfart och luftfart

1. Inkomst, som förvärvas genom utövande av internationell sjöfart eller luftfart, skall beskattas allenast i den avtalsslutande stat, i vilken företaget har sin verkliga ledning .

Artikel 9

Associerade företag

I fall då,

a) ett företag i avtalsslutande stat direkt eller indirekt deltager i ledningen eller övervakningen av ett företag i den andra avtalsslutande staten eller äger del i detta företags kapital, eller

b) samma personer direkt eller indirekt deltaga i ledningen eller övervakningen av såväl ett företag i den ena avtalsslutande stat som ett företag i den andra avtalsslutande staten eller äga del i båda dessa företags kapital, och om i dessa fall mellan företagen ifråga i deras kommersiella eller ekonomiska förbindelser avtalats eller föreskrivits villkor, som avvika från dem, som skulle ha överenskommits mellan två av varandra oberoende företag, må den inkomst som skulle ha tillkommit det ena företaget, om sagda villkor icke funnits, inräknas i detta företags inkomst och beskattas i överensstämmelse därmed.

este Estado contratante determine de esta manera los beneficios imponibles; sin embargo, el método de reparto adoptado habrá de ser tal que el resultado abtenido esté de acuerdo con los principios enunciados en este Artículo.

5. No se atribuirá ningun beneficio a un establecimiento permanente por el mero hecho de que éste compre mercancías para la empresa.

6. A efectos de los párrafos anteriores, los beneficios imputables al establecimiento permanente se calcularán cada año por el mismo método, a no ser que evistan motivos válidos y suficientes para proceder en otra forma.

7. Cuando los beneficios comprendan rentas reguladas separadamente en otros Artículos de este Convenio, las disposiciones de aquellos no quedarán afectadas por las del presente Artículo.

Artículo 8

Navegación marítima y aèrea

Los beneficios procedentes de la explotación de buques o aeronaves en tráfico internacional solamente podrán someterse o imposición en el Estado contratante en el que esté situada la sede de dirección efectiva de la empresa.

Artículo 9

Empresas asociadas

Cuando

a) una empresa de un Estado contratante participe, directa o indirectamente, en la dirección control o capital de una empresa del otro Estado contratante, o

b) unas mismas personas participen, directa o indirectamente, en la dirección, control o capital de una empresa de un Estado contratante y de una empresa del otro Estado contratante,

y, en uno y otro caso, las dos empresas estén, en sus relaciones comerciales o financieras, unidas por condiciones, aceptadas o impuestas, que difieran de las que serían acordadas por empresas independientes, los beneficios que una de las emmpresas habría obtenido de no existir estas condiciones y que de hecho no se han producido a causa de las mismas, pueden ser incluídos en los beneficios de esta empresa y sometidos a imposición en consecuencia.

Artikel 10

Dividender

1. Dividend, som i avtalsslutande stat hemmahörande bolag utbetalat till person bosatt i den andra avtalsslutande staten, må beskattas i denna andra stat.

2. Avtalsslutande stat, i vilken det utbetalande bolaget äger hemvist, må likväl beskatta dividenden i enlighet med sin egen lagstiftning, men därvid får skattesatsen icke överstiga:

a) 10 procent av totalbeloppet av dividenderna om mottagaren är ett bolag (med undantag av ett öppet bolag eller annan därmed jämförlig sammanslutning av personer), som äger direkt 25 procent av det utdelande bolagets kapital.

b) 15 procent av dividendens totalbelopp i alla övriga fall.

De behöriga myndigheterna i de båda staterna skola träffa överenskommelse om tillämpningen av nämnda begränsning.

Bestämmelserna i denna punkt må ej inverka på det bolags beskattning, ur vars vinst dividenden utbetalas.

3. Med uttrycket "dividend" förstås i denna artikel inkomst av aktier, vinstandelsbevis eller -rättigheter, gruvaktier, stiftarandelar eller andra rättigheter, som utan att vara på skuldförhållande grundade fordringar medföra del i vinst, ävensom övrig av bolagsrättigheter erhållen inkomst, som enligt skattelagstiftningen i den stat, där det bolag, som verkställer utbetalningen, äger hemvist, anses såsom inkomst av aktier.

4. Bestämmelserna i punkterna 1 och 2 äro icke tillämpliga, om i avtalsslutande stat bosatt mottagare av dividend innehar i den andra avtalsslutande staten, där det utbetalande bolaget äger hemvist, ett fast driftställe, till vilken de rättigheter, som utbetalandet av dividenden grunda sig på. I dylikt fall tillämpas bestämmelserna i artikel 7.

5. Erhåller bolag med hemvist i avtalsslutande stat vinst eller inkomst från den andra avtalsslutande staten, må denna andra stat icke påföra skatt på dividend, som bolaget utbetalar till personer, som icke äro bosatta i denna stat, och icke heller påföra bo-

Artículo 10

Dividendos

1. Los dividendos pagados por una sociedad residente de un Estado contratante a un residente del otro Estado contratante pueden someterse a imposición en este último Estado.

2. Sin embargo, estos dividendos pueden someterse a imposición en el Estado contratante en que resida la sociedad que pague los dividendos y de acuerdo con la legislación de este Estado, pero el impuesto así exigido no puede exceder del:

a) 10 por ciento del importe bruto de los dividendos si el beneficiario es una sociedad (excluídas las sociedades de personas) que posea directamente al menos el 25 por ciento del capital de la sociedad que los abona,

b) 15 por ciento del importe bruto de los dividendos, en todos los demás casos.

Las Autoridades competentes de los Estados contratantes establecerán, de mutuo acuerdo, la forma de aplicar estos límites.

Este párrafo no afecta a la imposición de la sociedad por los beneficios con cargo a los que se paguen los dividendos.

3. El término "dividendos", empleado en el presente Artículo, comprende los rendimientos de las acciones, de las acciones o bonos de disfrute, de las partes de minas, de las acciones de fundador o de otros derechos, excepto los de crédito, que permitan participar en los beneficios, así como las rentas de otras participaciones sociales asimiladas a los rendimientos de las acciones por la legislación fiscal del Estado en que resida la sociedad que las distribuya.

4. Las disposiciones de los párrafos 1 y 2 no se aplican si el beneficiario de los dividendos, residente de un Estado contratante, tiene en el otro Estado contratante del que es residente la sociedad que paga los dividendos, un establecimiento permanente con el que la participación que genere los dividendos esté vinculada efectivamente. En este caso se aplican las disposiciones del Artículo 7.

5. Cuando una sociedad residente de un Estado contratante obtiene beneficios o rentas procedentes del otro Estado contratante, este otro Estado no puede exigir ningun impuesto sobre los dividendos pagados por la sociedad a personas que no sean residentes

lagets outdelade vinst skatt på outdelad vinst, även om de erlagda dividenderna eller de outdelade vinstmedlen helt eller delvis utgöras av vinst eller inkomst, som influtit i denna andra stat.

Artikel 11

Räntor

1. Ränta, som härrör från avtalsslutande stat och utbetalats till person bosatt i den andra avtalsslutande staten, må beskattas i denna andra stat.

2. Den avtalsslutande stat, från vilken räntan ifråga härrör, må dock beskatta räntan enligt sin egen lagstiftning, men därvid får skattesatsen icke överstiga 10 % av räntans belopp.

De behöriga myndigheterna i de båda staterna skola träffa överenskommelse om tillämpningen av nämnda begränsning.

3. Med uttrycket "ränta" förstås i denna artikel inkomst av värdepapper som utfärdats av staten, av obligationer eller debentures, jämväl då desamma utfärdats mot inteckningssäkerhet eller då till dem ansluter sig rätt till andel i vinst, samt av varje annat slags fordran ävensom all annan inkomst, vilken enligt skattelagstiftningen i den stat, varifrån inkomsten härrör, jämställes med inkomst av försträckning.

4. Bestämmelserna i punkterna 1 och 2 äro icke tillämpliga, om i avtalsslutande stat bosatt mottagare av ränta, innehar ett fast driftställe i den andra avtalsslutande staten, varifrån räntan härrör och till vilken den fordran, av vilken räntan härflyter, direkt härför sig. I dylikt fall tillämpas bestämmelserna i artikel 7.

5. Ränta skall anses härröra från avtalsslutande stat, om utbetalaren är staten själv eller en administrativ del av eller lokal myndighet i staten eller en i denna stat bosatt person. Om likväl den som utbetalar räntan, oberoende av om han är bosatt i avtalsslutande stat eller ej, i avtalsslutande stat innehar ett fast driftställe, för vilket upptagits det lån, av vilket räntan härflyter, och räntan bestrides av det fasta driftstället, skall räntan dock anses härröra från den avtalsslutande stat, i vilken det fasta driftstället är beläget.

6. Ifall utbetalat räntebelopp, på grund av särskild relation mellan utbetalaren och mottagaren eller mellan dem båda och tredje person, med hänsyn till den skuld, för vilken räntan erlägges, överstiger det belopp som skulle ha avtalats mellan gäldenär och borgenär om dylik relation icke förelegat, skola bestämmelserna i denna artikel gälla allenast ifråga om sistnämnda belopp. I dylikt fall må överskjutande belopp beskattas i enlighet med lagstiftningen i vederbörande avtalsslutande stat med iakttagande av övriga bestämmelser i detta avtal.

Artikel 12

Royalty

1. Royalty, som härrör från avtalsslutande stat och utbetalats till en i den andra avtalsslutande staten bosatt person, må beskattas endast i denna sistnämnda stat.

2. Den avtalsslutande stat, från vilken royaltyn härrör skall dock vara bibehållen vid rätten att enligt sin egen lagstiftning beskatta royaltyn, men därvid får skattesatsen icke överstiga 5 procent av royaltyns totalbelopp.

De behöriga myndigheterna i de båda staterna skola träffa överenskommelse om tillämpningen av nämnda begränsning.

3. Med uttrycket "royalty" förstås i denna artikel varje slag av betalning som uppbäres såsom ersättning för nyttjandet av eller rätten till att nyttja upphovsrätt till litterära, konstnärliga eller vetenskapliga verk, däri inbegripet kinematografisk film, patent, varumärke, mönster eller modell, ritning, hemligt recept eller tillverkningsanvisning ävensom för nyttjandet av eller rätten att nyttja industriell, kommersiell eller vetenskaplig utrustning eller för upplysningar om erfarenhetsrön av industriell, kommersiell eller vetenskaplig natur.

4. Bestämmelserna i punkterna 1 och 2 äro icke tillämpliga, om i avtalsslutande stat bosatt mottagare av royalty, innehar ett fast driftställe i den andra avtalsslutande staten, varifrån royaltyn härrör och till vilken den rättighet eller egendom, av vilken royaltyn

de este último Estado, ni someter los beneficios no distribuídos de la sociedad a un impuesto sobre los mismos, aunque los dividendos pagados o los beneficios no distribuidos consistan, total o parcialmente, en beneficios o rentas procedentes de este otro Estado.

Artículo 11

Intereses.

1. Los intereses procedentes de un Estado contratante pagados a un residente del otro Estado contratante pueden someterse a imposición en este último Estado.

2. Sin embargo, estos intereses pueden someterse a imposición en el Estado contratante del que procedan y de acuerdo con la legislación de este Estado, pero el impuesto así exigido no puede exceder del 10 por ciento del importe de los intereses.

Las Autoridades competentes de los Estados contratantes establecerán, de mutuo acuerdo, la forma de aplicar este límite.

3. El término "intereses", empleado en este Artículo, comprende los rendimientos de la Deuda Pública, de los bonos u obligaciones con o sin garantía hipotecaria y con derecho o no a participar en beneficios, y de los créditos de cualquier clase, así como cualquier otra renta que la legislación fiscal del Estado de donde procedan los intereses asimile a los rendimientos de las cantidades dadas a préstamo.

4. Las disposiciones de los párrafos 1 y 2 no se aplican si el beneficiario de los intereses, residente de un Estado contratante, tiene en el otro Estado contratante del que proceden los intereses, un establecimiento permanente con el que el crédito que genera los intereses esté vinculado efectivamente. En este caso se aplican las disposiciones del Artículo 7.

5. Los intereses se consideran procedentes de un Estado contratante cuando el deudor es el propio Estado, una de sus asociaciones públicas, entidades locales, o un residente del mismo. Sin embargo, cuando el deudor de los intereses, sea o no residente de un Estado contratante, tenga en un Estado contratante un establecimiento permanente en relación con el cual se haya contraído la deuda que da origen a los intereses y este establecimiento soporte el pago de los mismos, los intereses se considerarán procedentes del Estado contratante donde esté el establecimiento permanente.

6. Cuando, debido a relaciones especiales existentes entre el deudor y el beneficiario de los intereses o entre ambos y cualquier otra persona, el importe de los intereses pagados, habida cuenta del crédito por el que se paguen, exceda del importe que habría sido acordado por el deudor y el beneficiario en ausencia de tales relaciones, las disposiciones de este Artículo no se aplicarán más que a este último importe. En este caso, el exceso podrá someterse a imposición de acuerdo con la legislación de cada Estado contratante, teniendo en cuenta las demás disposiciones de este Convenio.

Artículo 12

Cánones

1. Los cánones procedentes de un Estado contratante pagados a un residente del otro Estado contratante pueden someterse a imposición en este último Estado.

2. Sin embargo, estos cánones pueden someterse a imposición en el Estado contratante de que procedan y de acuerdo con la legislación de este Estado, pero el impuesto así exigido no puede exceder del 5 por ciento del importe bruto de los cánones.

Las Autoridades competentes de los Estados contratantes establecerán, de mutuo acuerdo, la forma de aplicar este límite.

3. El término "cánones", empleado en este Artículo, comprende las cantidades de cualquier clase pagadas por el uso o la concesión de uso de derechos de autor sobre obre obras literarias, artísticas o científicas, incluídas las películas cinematográficas, de patentes, marcas de fábrica o de comercio, dibujos o modelos, planos, fórmulas o procedimientos secretos, así como por el uso o la concesión de uso de equipos industriales, comerciales o científicos, y las cantidades pagadas por informaciones relativas a experiencias industriales, comerciales o científicas.

4. Las disposiciones de los párrafos 1 y 2 no se aplican si el beneficiario de los cánones, residente de un Estado contratante, tiene, en el otro Estado contratante del cual proceden los cánones, un establecimiento permanente con el cual el derecho o propiedad por que

härflyter, direkt hänför sig. I dylikt fall tillämpas bestämmelserna i artikel 7.

5. Royalty skall anses härröra från avtalsslutande stat, om utbetalaren är staten själv, dess administrativa del eller lokal myndighet i staten eller en person som är bosatt i denna stat. Innehar den som utbetalar royaltyn — antingen han är bosatt i avtalsslutande stat eller ej — i avtalsslutande stat fast driftställe, som utbetalar royaltyn, anses sagda royalty härröra från den stat, i vilken det fasta driftstället är beläget.

6. Föranleder särskild relation mellan utbetalaren och mottagaren eller mellan dem båda och tredje person att det utbetalade royaltybeloppet med hänsyn till det nyttjande, den rättighet eller den upplysning, för vilken royaltyn erlägges, överstiger det belopp som skulle ha avtalats mellan utbetalaren och mottagaren om dylik relation icke förelegat, skola bestämmelserna i denna artikel gälla allenast sist avsedda belopp. I dylikt fall skall överskjutande belopp beskattas i enlighet med lagstiftningen i vederbörande avtalsslutande stat med iakttagande av övriga bestämmelser i detta avtal.

se pagan los cánones esté vinculado efectivamente. En este caso, se aplican las disposiciones del Artículo 7.

5. Los cánones se consideran procedentes de un Estado contratante cuando el deudor es el propio Estado, una de sus asociaciones públicas una de sus entidades locales, o un residente del mismo. Sin embargo, cuando el deudor de los cánones, sea o nó residente de un Estado contratante, tenga en un Estado contratante un establecimiento permanente al cual está vinculada la prestación por la qué se pagan los cánones y este establecimiento soporte el pago de los mismos, los cánones se considerarán procedentes del Estado contratante donde esté el establecimiento permanente.

6. Cuando, debido a relaciones especiales existentes entre el deudor y el beneficiario en ausencia de tales relaciones, las disposiciones de los cánones o entre ambos y cualquier otra persona, el importe de los cánones pagados, habida cuenta de la prestación por la que se paguen, exceda del importe que habría sido acordado por el deudor y el beneficiario en ausencia de tales relaciones, las disposiciones de este Artículo no se aplicarán más que a este último importe. En este caso, el exceso podrá someterse a imposición de acuerdo con la legislación de cada Estado contratante, teniendo en cuenta las demás disposiciones de este Convenio.

Artikel 13

Försäljningsvinst

1. Vinst på grund av överlåtelse av i artikel 6 punkt 2 avsedd fast egendom, må beskattas i den avtalsslutande stat, i vilken egendomen är belägen.

2. Vinst på grund av överlåtelse av lös egendom, som är att hänföra till driftkapitalet i ett fast driftställe, vilket ett företag i avtalsslutande stat innehar i den andra avtalsslutande staten, eller av lös egendom, som är att hänföra till en stadigvarande affärsanordning, över vilken en person som är bosatt i avtalsslutande stat förfogar i den andra avtalsslutande staten för utövande av fritt yrke, däri inbegripen vinst genom överlåtelse av dylikt fast driftställe (särskilt för sig eller i samband med överlåtelse av hela företaget) eller av dylik stadigvarande anordning, må beskattas i denna andra stat. Vinst på grund

Artículo 13

Ganancias de capital

1. Las ganancias derivadas de la enajenación de bienes inmuebles, conforme se definen en el párrafo 2 del Artículo 6, pueden someterse a imposición en el Estado contratante en que estén sitos.

2. Las ganancias derivadas de la enajenación de bienes muebles que formen parte del activo de un establecimiento permanente que una empresa de un Estado contratante tenga en el otro Estado contratante, o de bienes muebles que pertenezcan a una base fija que un residente de un Estado contratante posea en el otro Estado contratante para la prestación de servicios profesionales, comprendidas las ganancias derivadas de la enajenación del establecimento permanente (solo o con el conjunto de la empresa) o de la base fija, podrán someterse a imposición en

av överlåtelse av lös egendom, som avses i artikel 22 punkt 3, må dock beskattas allenast i den avtalsslutande stat, i vilken dylik egendom enligt nämnda artikel är underkastad skatt.

3. Vinst på grund av överlåtelse av all annan än i punkterna 1 och 2 ovan avsedd egendom må beskattas allenast i den stat, i vilken överlåtaren är bosatt.

Artikel 14

Självständigt personligt arbete

1. Inkomst, som förvärvats av en i avtalsslutande stat bosatt person genom utövande av fritt yrke eller annan därmed jämförbar självständig verksamhet, skall beskattas allenast i denna stat, såvida han icke har en stadigvarande anordning i den andra avtalsslutande staten, som regelbundet står till hans förfogande för utövandet av verksamheten. Därest han har en sådan stadigvarande anordning, må den del av inkomsten, som är hänförlig till denna anordning, beskattas i denna andra stat.

2. Uttrycket ”fritt yrke” innefattar särskilt självständig verksamhet av vetenskaplig, litterär, konstnärlig, pedagogisk eller undervisningsmässig art samt självständig verksamhet såsom läkare, advokat, ingenjör, arkitekt, tandläkare, revisor och handelsagent (”agentes mediadores”).

Artikel 15

Osjälvständigt personligt arbete

1. Därest icke bestämmelserna i artiklarna 16, 18, och 19 i detta avtal annat föranleda skola arvoden, löner och andra liknande vederlag som person, bosatt i avtalsslutande stat uppbär för personligt arbete, beskattas allenast i denna stat, såvida icke arbetet utförts i den andra avtalsslutande staten. Om arbetet utförts i den andra staten, må vederlaget härför beskattas i denna stat.

2. Utan hinder av bestämmelserna i punkt 1 ovan skall vederlag, som i avtalsslutande stat bosatt person uppbär för arbete

este otro Estado. Sin embargo, las ganancias derivadas de la enajenación de bienes muebles mencionados en el párrafo 3 del Artículo 22 sólo pueden someterse a imposición en el Estado contratante al que, de acuerdo con dicho Artículo, corresponde el derecho a gravarlos.

3. Las ganancias derivadas de la enajenación de cualquier otro bien distinto de los mencionados en los párrafos 1 y 2, sólo pueden someterse a imposición en el Estado en que reside el transmitente.

Artículo 14

Profesiones independientes

1. Las rentas obtenidas por un residente de un Estado contratante por la prestación de servicios profesionales o el ejercicio de otras actividades independientes de naturaleza análoga, sólo pueden someterse a imposición en este Estado a no ser que dicho residente disponga de manera habitual en el otro Estado contratante de una base fija para el ejercicio de su actividad. En este último caso, dichas rentas pueden someterse a imposición en el otro Estado, pero sólo en la medida en que proceda atribuirlas a la base fija.

2. La expresión ”servicios profesionales” comprende, especialmente, las actividades científicas, literarias, artísticas, de educación o enseñanza, así como las actividades independientes de los médicos, abogados, ingenieros, arquitectos, odontólogos, contadores y agentes mediadores.

Artículo 15

Trabajo dependiente

1. Sin perjuicio de las disposiciones de los Artículos 16, 18 y 19, los sueldos, salarios y remuneraciones similares obtenidos por un residente de un Estado contratante por razón de un empleo, sólo pueden someterse a imposición en este Estado, a no ser que el empleo se ejerza en el otro Estado contratante. Si el empleo se ejerce en este último Estado, las remuneraciones derivadas del mismo pueden someterse a imposición en este Estado.

2. No obstante las disposiciones del párrafo 1, las remuneraciones obtenidas por un residente de un Estado contratante por razón

som utförts i den andra avtalsslutande staten, beskattas allenast i förstnämnda stat, under förutsättning att:

a) den som uppbär vederlaget vistas i denna andra stat under en tidrymd eller tidrymder, som sammanlagt icke överstiger 183 dagar under beskattningsåret i fråga,

b) vederlaget betalas av eller på uppdrag av en arbetsgivare, som ej är bosatt i denna andra stat, och

c) vederlaget ej såsom omkostnad belastar ett fast driftställe eller en stadigvarande anordning, som arbetsgivaren har i denna andra stat.

3. Utan hinder av vad som är stadgat ovan i denna artikel må vederlag för personligt arbete, som utförts ombord på fartyg eller luftfartyg i internationell trafik, beskattas i den avtalsslutande stat, i vilken företaget har sin verkliga ledning.

Artikel 16

Styrelsearvoden

Styrelsearvoden eller liknande vederlag, som uppbäres av person bosatt i avtalsslutande stat i egenskap av styrelseledamot i bolagets styrelse eller förvaltningsorgan i den andra avtalsslutande staten, må beskattas i denna andra stat.

Artikel 17

Konstnärer och idrottsmän

Utan hinder av bestämmelserna i artiklarna 14 och 15 av detta avtal må inkomst, som professionella konstnärer, såsom skådespelare, filmskådespelare, radio- eller televisionsartister och musiker ävensom idrottsmän förvärva i denna sin yrkesutövning, beskattas i den avtalsslutande stat, i vilken denna verksamhet utövats.

Artikel 18

Pensioner

Därest icke av bestämmelserna i artikel 19 punkt 1 annat föranledes skola pensioner och liknande vederlag, som uppbäras i anledning av tidigare anställning, beskattas allenast i den avtalsslutande stat, i vilken den som uppbär vederlaget är bosatt.

de un empleo ejercido en el otro Estado contratante, sólo pueden someterse a imposición en el primer Estado si:

a) el empleado no permanece en total en el otro Estado, en uno o varios periodos, más de 183 días durante el año fiscal considerado, y

b) las remuneraciones se pagan por, o en nombre de, una persona que no es residente del otro Estado, y

c) las remuneraciones no se soportan por un establecimiento permanente o una base fija que la persona para quien se trabaja tiene en el otro Estado.

3. No obstante las disposiciones precedentes de este Artículo, las remuneraciones obtenidas por razón de un empleo ejercido a bordo de un buque o aeronave en tráfico internacional, pueden someterse a imposición en el Estado contratante donde se encuentre la sede de dirección efectiva de la empresa.

Artículo 16

Participaciones de Consejeros

Las participaciones, dietas de asistencia, y retribuciones similares que un residente de un Estado contratante obtiene como miembro de un Consejo de administración o de vigilancia de una sociedad residente del otro Estado contratante, pueden someterse a imposición en este otro Estado.

Artículo 17

Artistas y deportistas

No obstante las disposiciones de los artículos 14 y 15, las rentas obtenidas por los profesionales del espectáculo, tales como las artístas de teatro, cine, radiodifusión y televisión y los músicos, así como por los deportistas, por sus actividades personales en este concepto, pueden someterse a imposicion en el Estado contratante donde actúen.

Artículo 18

Pensiones

Sin perjuicio de las disposiciones del párrafo 1 del Artículo 19, las pensiones y remuneraciones similares pagadas, en consideración a un empleo anterior, a un residente de un Estado contratante, sólo pueden someterse a imposición en este Estado.

Artikel 19

Offentliga arvoden

1. Vederlag ävensom pensioner, som avtalsslutande stat, en adminstrativ del av eller lokal myndighet, organ med självbestämmanderätt i denna stat av sina medel eller särskilda fonder erlägger till fysisk person för arbete, som denne utfört i tjänst hos sagda stat, en administrativ del av eller lokal myndighet i sagda stat, må beskattas i denna avtalsslutande stat.

2. Bestämmelserna i artiklarna 15, 16 och 18 av detta avtal äro tillämpliga på vederlag och pensioner, som utbetalats för tjänster, utförda i samband med närings- eller affärsverksamhet, som bedrivits av avtalsslutande stat, dess administrativa del eller lokal myndighet.

Artikel 20

Professor, lärare och studerande

1. Professor eller lärare, bosatt i avtalsslutande stat, som under en tidrymd ej överstigande två år på inbjudan undervisar vid universitet, högskola eller annan högre undervisningsanstalt eller vetenskaplig forskningsanstalt för att utöva undervisnings- eller forskningsverksamhet i sådan inrättning i denna andra stat, beskattas icke för undervisningen eller forskningsverksamheten uppburet vederlag i denna andra stat.

2. Studerande eller affärspraktikant från avtalsslutande stat, som vistas i den andra staten allenast för sin undervisning eller utbildning, skall ej beskattas i denna andra stat för belopp, som han uppbär till bestridande av sitt uppehälle, studier eller sin utbildning, därest beloppen i fråga utbetalas till honom från källor utanför ifrågavarande stat.

Artikel 21

Icke särskilt nämnda inkomster

Inkomst, som icke uttryckligen nämnts i föregående artikel av detta avtal, skall be-

Artículo 19

Retribuciones públicas

1. Las remuneraciones, incluídas las pensiones, cualquiera que sea su beneficiario, pagadas, directamente o con cargo a un fondo especial, por un Estado contratante, una de sus asociaciones públicas o entidades locales, un organismo autónomo o persona jurídica de derecho público de este Estado, a una persona física, en consideración a servicios prestados en el ejercicio de funciones de carácter público, sólo pueden someterse a imposición en el Estado contratante del que proceden tales remuneraciones.

2. Las disposiciones de los Artículos 15, 16 y 18 se aplican a las remuneraciones y pensiones pagadas por servicios prestados en relación con las actividades comerciales o industriales, realizadas por un Estado contratante, una de sus asociaciones públicas o entidades locales.

Artículo 20

Profesores y estudiantes

1. Un residente de un Estado contratante que por invitación de una Universidad, Colegio u otro establecimiento de Enseñanza Superior o de investigación científica del otro Estado contratante visite este otro Estado solamente con el objeto de enseñar o realizar investigaciones científicas en tal institución, por un periodo que no exceda de dos años, no será gravado en este otro Estado por las remuneraciones que reciba por tales actividades de enseñanza o investigación

2. Las cantidades que un estudiante o una persona en prácticas, que sea o haya sido anteriormente residente de un Estado contratante y que se encuentre en el otro Estado contratante con el único fín de proseguir sus estudios o completar su formación, reciba para sufragar sus gastos de mantenimiento, estudios o formación, no se someterán a imposición en el Estado últimamente citado, siempre que tales cantidades procedan de fuentes de fuera de este Estado.

Artículo 21

Rentas no mencionadas expresamente

Las rentas de un residente de un Estado contratante no mencionadas expresamente en

skattas allenast i den stat, i vilken den som uppbär inkomsten är bosatt.

Kapitel 21

Beskattning av förmögenhet

Artikel 22

Förmögenhet

1. Fast egendom, som definierats i artikel 6 punkt 2 av detta avtal, må beskattas i den avtalsslutande stat, i vilken egendomen är belägen.

2. Lös egendom, som utgör driftkapital som är hänförlig till ett företags fasta driftställe eller ansluter sig till en stadigvarande anordning för utövandet av yrkesverksamhet, må beskattas i den avtalsslutande stat, i vilken det fasta driftstället eller den stadigvarande anordningen är belägen.

3. Fartyg och luftfartyg, som nyttjas i internationell trafik ävensom lös egendom, som är hänförlig till nyttjandet av sådana fartyg och luftfartyg, beskattas allenast i den avtalsslutande stat, i vilken företaget i fråga har sin verkliga ledning.

4. Alla andra slag av förmögenhet, som innehavas av person bosatt i avtalsslutande stat, beskattas allenast i denna stat.

Kapitel V

Metoder för eliminering av dubbelbeskattning

Artikel 23

Förfarandet för förhindrande av dubbelbeskattning

1. Då en person, bosatt i avtalsslutande stat uppbär inkomst från den andra avtalsslutande staten eller innehar förmögenhet i denna andra stat, som enligt bestämmelserna i detta avtal må beskattas i denna andra stat, skall den förstnämnda staten, därest icke bestämmelserna i punkt 2 av denna artikel annat föranleda, medgiva som avdrag från skatt på inkomst eller förmögenhet ett belopp, som motsvarar den del av skatten på inkomsten eller förmögenheten, vilken proportionellt hänför sig till den i den andra avtalsslutande staten inflytande inkomsten eller den där belägna förmögenheten.

2. Då i avtalsslutande stat bosatt person har inkomst, som i enlighet med bestämmelserna i artiklarna 10, 11 och 12 i detta avtal må beskattas i den andra staten, skall den förstnämnda staten från sagda persons skatt på inkomst medgiva ett avdrag, motsvarande det skattebelopp, som erlagts i den andra avtalsslutande staten. Avdraget må dock icke överstiga beloppet av den del av skatten, beräknad utan dylikt avdrag, som belöper sig på från den andra staten förvärvad inkomst.

3. Har i fråga om skatt på dividender, räntor och royalty, vilka härrör av lån eller utlåning, på grundvalen av den avtalsslutande statens inre lagstiftning beviljats fullständig befrielse eller nedsättning, skall den andra avtalsslutande staten med tillämpning av bestämmelserna i punkt 2 denna artikel avdraga från sin skatt ett belopp motsvarande den skatt, som borde ha uppburits, om sådan befrielse ej medgivits.

Kapitel VI

Särskilda föreskrifter

Artikel 24

Förbud mot diskriminering

1. Medborgare i avtalsslutande stat skola icke i den andra staten bliva föremål för någon beskattning eller någon därmed sammanhängande förpliktelse av annat slag eller mer tyngande än medborgarna i den senare staten under samma förhållanden.

2. Uttrycket "medborgare" innefattar:
a) alla fysiska personer, som äro medborgare i avtalsslutande stat;
b) alla juridiska personer och sammanslutningar, som bildats jämlikt gällande lag i avtalsslutande stat.

3. Beskattningen av ett fast driftställe, som företag i avtalsslutande stat har i den andra staten, skall i denna andra stat icke vara mindre fördelaktig än beskattningen av

los Artículos anteriores, sólo pueden someterse a imposición en este Estado.

Capítulo IV

Imposición sobre el patrimonio

Artículo 22

Patrimonio

1. El patrimonio constituído por bienes inmuebles, según se definen en el párrafo 2 del Artículo 6, puede someterse a imposición en el Estado contratante en que los bienes estén sitos.
2. El patrimonio constituído por bienes muebles que formen parte del activo de un establecimiento permanente de una empresa, o por bienes muebles que pertenezcan a una base fija utilizada para el ejercicio de una actividad profesional, puede someterse a imposición en el Estado contratante en que el establecimiento permanente o la base fija estén situados.
3. Los buques y aeronaves dedicados al tráfico internacional y los activos, que no sean bienes inmuebles, afectos a su explotación, sólo pueden someterse a imposición en el Estado contratante en que esté situada la sede de dirección efectiva de la empresa.
4. Todos los demás elementos del patrimonio de un residente de un Estado contratante sólo pueden someterse a imposición en este Estado.

Capítulo V

Disposiciones para evitar la doble imposición

Artículo 23

Métodos para evitar la doble imposición

1. Cuando un residente de un Estado contratante obtenga rentas o posea bienes que, de acuerdo con las disposiciones del presente Convenio puedan someterse a imposición en el otro Estado contratante, el primer Estado, salvo lo dispuesto en el párrafo 2 siguiente, deducirá del impuesto sobre la renta o del impesto sobre el patrimonio un importe igual a la fracción de impuesto correspondiente, según el caso, a las rentas recibidas del otro Estado contratante o al patrimonio poseído en este otro Estado contratante.

2. Cuando un residente de un Estado contratante obtenga rentas que, de acuerdo con las disposiciones de los Artículos 10, 11 y 12, puedan someterse a imposivión en el otro Estado contratante, el primer Estado deducirá del impuesto sobre las rentas de esta persona una cantidad igual al impuesto pagado en el otro Estado contratante. Sin embargo, esta deducción no puede exceder de la parte del impuesto, computada antes de la deducción, correspondiente a la renta obtenida en el otro Estado contratante.

3. Para la aplicación de lo dispuesto en el párrafo 2 de este Artículo, cuando sea de aplicación una exención total o parcial de los impuestos exigibles sobre los intereses de empréstitos o préstamos, dividendos y cánones, concedida por la legislación interna de uno de los Estados contratantes, el otro Estado contratante deducirá de la cuota impositiva que correspondería pagar en dicho Estado, una cantidad igual al impuesto que correspondería pagar en el Estado que concede la exención, si tal exencion no existiese.

Capítulo VI

Disposiciones especiales

Artículo 24

No discriminación

1. Los nacionales de un Estado contratante no serán sometidos en el otro Estado contratante a ningún impuesto ni obligación relativa al mismo que no se exijan o que sean más gravosos que aquellos a los que estén o puedan estar sometidos los nacionales de este último Estado que se encuentren en las mismas condiciones.
2. El término "nacionales" significa:
a) todas las personas físicas que posean la nacionalidad de un Estado contratante;
b) todas las personas jurídicas, sociedades de personas y asociaciones, constituidas con arreglo a las leyes vigentes en un Estado contratante.
3. Un establecimiento permanente que una empresa de un Estado contratante tenga en el otro Estado contratante no será sometido a imposición en este Estado de manera menos

företag i den andra staten, som bedriva liknande verksamhet.

Denna bestämmelse skall icke anses medföra förpliktelse för avtalsslutande stat att medgiva personer bosatta i den andra avtalsslutande staten sådan rätt till personliga avdrag vid beskattningen, skattebefrielser eller skattenedsättningar på grund av civilstånd eller försörjningsplikt mot familj, som medgives personer, bosatta i den förstnämnda staten.

4. Företag i avtalsslutande stat, vars kapital direkt eller indirekt antingen helt eller delvis äges av en i den andra avtalsslutande staten bosatt person eller av där bosatta eller varöver sagda personer på nämnt sätt bestämmer, må icke i den förstnämnda staten påföras andra eller tyngre skatter eller till beskattningen anslutna förpliktelser än andra liknande företag i sagda stat äro eller kunna bli underkastade.

5. Bestämmelserna i denna artikel äga tillämpning i fråga om samtliga i detta avtal behandlade skatter.

Artikel 25

Överenskommelseförfarande

1. Avser i avtalsslutande stat bosatt person att i endera av båda staterna vidtagits åtgärder, som för honom medfört eller komma att medföra en mot detta avtal stridande beskattning, må han, oberoende av de i berörda staters interna lagstiftning honom förbehållna rättsmedlen, göra framställning i saken hos behörig myndighet i den stat, i vilken han är bosatt.

2. Om den behöriga myndigheten finner framställningen grundad, men ej själv kan åvägabringa en tillfredsställande lösning, skall myndigheten söka lösa frågan genom ömsesidig överenskommelse med den behöriga myndigheten i den andra avtalsslutande staten så att en mot detta avtal stridande beskattning undvikes.

3. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna skola eftersträva att genom ömsesidig överenskommelse undanröja svårigheter eller tvivelsmål, som uppkomma rörande tolkningen eller tillämpningen av detta avtal. De kunna jämväl föra förhandlingar om förhindrande av dubbelbeskattning i sådana fall, som ej omfattas av detta avtal.

favorabde que las empresas de este último Estado que realicen las mismas actividades.

Esta disposición no obliga a un Estado contratante a conceder a los residentes del otro Estado contratante las deducciones personales, desgravaciones y reducciones de impuestos que otorgue a sus propios residentes en consideración a su estado civil o cargas familiares.

4. Las empresas de un Estado contratante, cuyo capital esté, en todo o en parte, poseido o controlado, directa o indirectamente, por uno o más residentes del otro Estado contratante, no serán sometidas en el Estado contratante citado en primer lugar a nigún impuesto ni obligación relativa al mismo que no se exijan o que sean más gravosos que aquellos a los que estén o puedan estar sometidas las empresas similares del primer Estado.

5. El presente Artículo es de aplicación a todos los impuestos comprendidos en este Convenio.

Artículo 25

Procedimiento amistoso

1. Cuando un residente de un Estado contratante considere que las medidas tomadas por uno o ambos Estados contratantes implican o puedan implicar para él un gravamen que no esté conforme con el presente Convenio, con independencia de los recursos previstos por la legislación nacional de los Estados, podrá someter su caso a la Autoridad competente del Estado contratante del que es residente.

2. Esta Autoridad competente, si la reclamación le parece fundada y si ella misma no está en condiciones de adoptar una solución satisfactoria, hará lo posible por resolver la cuestión mediante un acuerdo amistoso con la Autoridad competente del otro Estado contratante, a fín de evitar la imposición que no se ajuste a este Convenio.

3. Las Autoridades competentes de los Estados contratantes harán lo posible por resolver mediante acuerdo amistoso las dificultades o disipar las dudas que plantee la interpretación o aplicación del presente Convenio. También podrán ponerse de acuerdo para tratar de evitar la doble imposición en los casos no previstos en el mismo.

4. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna må i det syfte som avses i de föregående punkterna, för att uppnå avtal rådgöra direkt med varandra. Ifall muntliga överläggningar förefalla att underlätta en överenskommelse, må sådana överläggningar äga rum i en kommission, bestående av representanter för de behöriga myndigheterna i de båda avtalsslutande staterna.

Artikel 26

Diplomater och konsuler

Detta avtal berör icke sådana privilegier i beskattningshänseende, vilka enligt folkrättens allmänna regler eller jämlikt föreskrifter i särskilda överenskommelser tillkomma diplomatiska eller konsulära tjänstemän.

Artikel 27

Utbyte av upplysningar

1. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna skola ömsesidigt utbyta upplysningar, vilka äro erforderliga för att genomföra detta avtal samt upplysningar om de lagar i de avtalsslutande staterna, som gälla i detta avtal avsedda skatter, i den mån beskattning på grund av dem beröras av detta avtal. Alla sålunda utbytta upplysningarna skola hållas hemliga och må yppas endast för myndigheter och personer, vilka det åligger att fastställa eller uppbära dessa skatter.

2. Bestämmelserna i punkt 1 skola likväl icke tolkas så, att de skulle förplikta avtalsslutande stat att:

a) vidtaga administrativa åtgärder, som icke stå i överensstämmelse med dess eller den andra statens lagstiftning eller administrativa praxis;

b) lämna upplysningar, vilka inom gränserna för lag eller normalt administrativt förfarande icke kunna införskaffas i den ena eller den andra avtalsslutande staten;

c) lämna upplysningar, vilka skulle blotta till affärsverksamhet hänförlig hemlighet eller en industri- eller yrkeshemlighet eller ett förfaringssätt eller upplysningar, vilka skulle skada dtn allmänna ordningen (orden público).

11533/66

4. Las Autoridades competentes de los Estados contratantes podrán comunicarse directamente entre sí a fín de lograr los acuerdos a que se refieren los párrafos anteriores. Cuando se considere que estos acuerdos pueden facilitarse mediante contactos personales, el intercambio de puntos de vista podrá realizarse en el seno de una comisión compuesta por representantes de las Autoridades competentes de ambos Estados contratantes.

Artículo 26

Funcionarios diplomáticos y consulares

Las disposiciones del presente Convenio no afectan a los privilegios fiscales que disfrutan los funcionarios diplamáticos o consulares de acuerdo con los principios generales del Derecho Internacional o en virtud de acuerdos especiales.

Artículo 27

Intercambio de información

1. Las Autoridades competentes de los Estados contratantes intercambiarán las informaciones necesarias para la aplicación del presente Convenio y de las leyes internas de los Estados contratantes relativas a los impuestos comprendidos en el mismo que se exijan de acuerdo con él. Las informaciones así intercambiadas serán mantenidas secretas y no se podrán revelar a ninguna persona o Autoridad que no esté encargada de la liquidación o recaudación de los impuestos objeto del presente Convenio.

2. En ningun caso, las disposiciones del párrafo 1 obligan a un Estado contratante a:

a) adoptar medidas administrativas contrarias a su legislación o práctica administrativa o a las del otro Estado contratante;

b) suministrar información que no se pueda obtener sobre la base de su propia legislación o práctica administrativa normal o de las del otro Estado contratante;

c) transmitir informaciones que revelen un secreto comercial, industrial, de negocios o profesional o un procedimiento comercial o industrial, o informaciones cuya comunicación sea contraria al orden público.

Artikel 28

Ikraftträdandet

1. Detta avtal skall ratificeras och ratifikationshandlingarna skola så snart som möjligt utväxlas i Madrid.

2. Avtalet träder i kraft då ratifikationshandlingarna utväxlats och dess bestämmelser äga för första gången tillämpning:

a) i Spanien: i fråga om skatter, vilka förfalla till betalning efter den 1 januari det år som följer det näst efter det år då ratifikationshandlingarna utväxlats;

b) i Finland: i fråga om skatter, vilka förfalla till betalning efter den 1 januari det beskattningsår som följer näst efter det år då ratifikationshandlingarna utväxlats, eller därefter.

Artikel 29

Uppsägning

Detta avtal skall förbliva i kraft till dess detsamma uppsagts av endera avtalsslutande staten. Vardera avtalsslutande staten må på diplomatisk väg uppsäga avtalet genom underrättelse senast sex månader före utgången av varje kalenderår. I händelse av sådan uppsägning skall avtalet upphöra att vara i kraft:

a) i Spanien: i fråga om skatter, vilka förfalla till betalning efter den 1 januari det år, som följer näst efter uppsägningsåret.

b) i Finland: i fråga om skatter, vilka förfalla till betalning efter den 1 januari det beskattningsår som följer näst efter uppsägningsåret, eller därefter.

Till bekräftelse härav ha undertecknade befullmäktigade ombud undertecknat detta avtal och försett detsamma med sina sigill.

Som skedde i Helsingfors den 15 november 1967 i tvenne exemplar på finska och spanska språket, vilka båda texter äga lika vitsord.

Åke Frey

Artículo 28

Entrada en vigor

1. El presente Convenio será ratificado y los Instrumentos de ratificación serán intercambiados en Madrid lo antes posible.

2. Una vez intercambiados los Instrumentos de ratificación el Convenio entrará en vigor y sus disposiciones se aplicarán por primera vez:

a) En España: para los impuestos que se devenguen a partir del 1 de Enero del año siguiente a aquél en que se hayan intercambiado los Instrumentos de ratificación;

b) En Finlandia: para los impuestos que se devenguen el año fiscal que empieza el 1 de Enero siguiente al año en que se hayan intercambiado los Instrumentos de ratificación o después de esta fecha.

Artículo 29

Denuncia

El presente Convenio permanecerá en vigor hasta que se denuncie por uno de los Estados contratantes. Cualquiera de ellos podrá denunciarlo por vía diplomática, comunicándolo al menos con seis meses de antelación a la terminación de cada año natural. En tal caso, el Convenio dejará de tener efecto:

a) En España: para los impuestos que se devenguen a partir del 1 de Enero del año siguiente a aquél en que se efectúe la denuncia;

b) En Finlandia: para los impuestos que se devenguen el año fiscal que empieza el 1 de Enero siguiente al año en que se efectúe la denuncia o después de esta fecha.

En fe de lo cual los Plenipotenciarios nombrados han firmado y sellado este Convenio.

Hecho en Helsinki en idiomas español y finés en doble ejemplar, haciendo fe ambos textos igualmente, el 15 noviembre 1967.

Manuel Viturro

Hallituksen esitys Eduskunnalle Espanjan kanssa tulon ja omaisuuden kaksinkertaisen verotuksen estämiseksi tehdyn sopimuksen eräiden säännösten hyväksymisestä.

Eräiden talouselämän järjestöjen toivomuksesta tehtiin Suomen puolelta vuonna 1964 aloite tulon ja omaisuuden kaksinkertaisen verotuksen estämistä tarkoittavan sopimuksen solmimiseksi Espanjan kanssa. Molempien maiden asettamien neuvottelukuntien välillä käytiin asiassa maaliskuussa 1966 neuvotteluja Madridissa. Neuvottelujen tuloksena parafoitiin sopimusluonnos, joka sen jälkeen, kun sitä oli eräiltä osiltaan täydennetty, allekirjoitettiin Helsingissä 15 päivänä marraskuuta 1967.

Verosopimus seuraa varsin harvoin poikkeuksin Euroopan taloudellisen yhteistyö- ja kehitysjärjestön (OECD) verokomitean laatimaa sopimusluonnosta, ja on se miltei samansisältöinen kuin Norjan ja Espanjan vuonna 1963 solmittu verosopimus.

Sopimuksen pääsääntönä siten on, että tulosta verotetaan siinä sopimusvaltiossa, missä tulon saaja asuu (esim. 7 art. "Liiketulo" ja 21 art. "Erikseen mainitsemattomat tulot"). Verotuksellista kotipaikkaa (4 art.) ja muut määritelmiä koskevat artiklat, kuten kiinteän toimipaikan käsite (5 art.), vastaavat myös edellä mainitun mallisopimuksen määräyksiä.

Vakiintunutta käytäntöä seuraavat kiinteästä omaisuudesta saadun tulon (6 art.), liiketulon (7 art.), meri- ja ilmakuljetuksista saadun tulon (8 art.), konserniyritysten tulon (9 art.), myyntivoiton (13 art.) ja omaisuuden (22 art.) verottamista koskevat määräykset. Sama koskee sopimuksen VI luvun erityisiä määräyksiä, kuten syrjinnän kieltämistä (24 art.), sovintomenettelyä (25 art.), tietojen vaihtamista (26 art.) sekä diplomaatteja ja konsuleita (27 art.).

Myös osingon ja koron verottamisen kohdalta on sopimuksen katsottava vastaavan vallitsevaa käytäntöä siinä, että verotusoikeus on periaatteessa saajan asuinvaltiolla lähdevaltion pidättäessä oikeuden kantaa lähteellä tietty vero. Osingosta lähteellä kannettava lähdevero on yleisesti käytetty 15 %:n vero osingon kokonaismäärästä, ja on vastaava lähdevero tytäryhtiösuhteessa 10 % mallisopimuksen tässä tapauksessa suosittaessa 5 %:n lähdeveroa. Emäyhtiöetuuden ehtona oleva omistuskynnys on 25 % emäyhtiön osakepääomasta. Korosta perittävä 10 %:n lähdevero vastaa sekin edellä mainitun mallisopimuksen suositusta.

Rojaltien (12 art.) kohdalla on tavanomaisesta näkökannasta poikettu Espanjan ehdotuksesta siten, että maksava maa voi periä enintään 5 %:n suuruisen lähdeveron. Suomi on eräissä aikaisemmissa verosopimuksissaan hyväksynyt lähdeveron myös rojaltien kohdalla. Itävallan verosopimuksessa lähdevero peritään 10 %:n suuruisena, mutta vain tytäryhtiösuhteessa emäyhtiölle menevästä rojaltista ja omistuskynnyksen ollessa 50 % tytäryhtiön kantapääomasta. Lähdeveroa peritään myös Israelin sopimuksen mukaan 25 %:n ja Yhdistyneen Arabitasavallan verosopimuksen perusteella Egyptissä 15 %:n suuruisena.

Henkilökohtaisesta työstä saatua korvausta koskevat määräykset vastaavat yleistä käytäntöä (14—20 art.). Miltei ainoana poikkeuksena mainittakoon, että vapaan ammatin harjoittajien ryhmään (14 art. 2. kohta) lisätty "välittäjät" (agentes mediadores).

Molemmat sopimusvaltiot soveltavat kaksinkertaisen verotuksen välttämisessä (23 art.) vapautusmenetelmää, jonka mukaan verovelvollisen kotivaltio vähentää omasta verostaan sen veron osan, mikä vastaa toisessa sopimusvaltiossa saatua tuloa tai siellä olevaa omaisuutta. Tavanomaisena poikkeuksena ovat liikkuvasta pääomasta saadut tulot, kuten osingot, korot ja rojaltit. Saajan asuinmaa vähentää omasta verostaan sopimusmääräyksessä mainitulla rajoituksella lähdevaltiossa perityn veron määrän. Eräänä sopimuksen